

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 13T/51/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8818010297
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2022:8818010297.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v trestnej veci proti obžalovanému Y. Ľ. L., C.. XX.X.XXXX A. A. C. D., D. S. C. N. XXX, D..Č.. S. C. N.A. XXX, L.. A. C. D. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. júla 2022 takto

rozhodol:

Obžalovaný Y. Ľ. L., C.. XX.X.XXXX A. A. C. D., D. S. C. N. XXX, D..Č.. S. C. N. XXX, L.. A. C. D., konateľ spoločnosti,

uznáva sa za vinného, že

ako konateľ spoločnosti U. A., O..U..L., Y.L.: XXXXXXXX, O. O. Q.. J. Q. XX, A. C. D., po tom, čo poškodená K. Č.K. požiadala spoločnosť o poskytnutie finančných prostriedkov vo forme pôžičky, kde časť z nich v sume 219,35 eur potrebovala za účelom kúpy nehnuteľnosti - bytu číslo XX nachádzajúceho sa na O. W., súpisné číslo XXXX vo A. C. D., ktorého vlastníčkou sa stala na základe zmluvy o prevode vlastníctva bytu č. XX/XXXX/XXXX zo dňa 10.12.2014 uzatvorenej s Mestom Vranov nad Topľou, na základe ktorej takto nadobudnuté vlastníctvo k tejto nehnuteľnosti poškodenou bolo dňa 16.01.2015 pod číslom A. XXXX/XX zapísané do príslušného katastra nehnuteľností Okresného úradu Vranov nad Topľou, katastrálny odbor, v snahe o obohatenie spoločnosti U. A., O..U..L., uzatvoril s poškodenou zmluvu o úvere zo dňa 17.12.2014, na základe ktorej jej spoločnosť poskytla finančné prostriedky v sume 1.025 eur, z ktorých sumu 219,35 eur poškodená mala použiť na úhradu kúpnej ceny za nehnuteľnosť a ktorú sumu sa poškodená zaviazala splatiť vrátane poplatku vo výške 235 eur 21 pravidelnými mesačnými splátkami po 60 eur, kde ako garanciu vrátenia tejto pôžičky uzatvoril s poškodenou dňa 17.12.2014 aj kúpnu zmluvu o prevode nehnuteľnosti - bytu číslo XX nachádzajúceho sa na O. W., súpisné číslo XXXX vo A. C. D. za sumu 2.100 eur, kde takto nadobudnuté vlastníctvo k tejto nehnuteľnosti bolo dňa 16.01.2015 pod číslom vkladu A. XXXX/XX zapísané do katastra nehnuteľností Okresného úradu Vranov nad Topľou, katastrálny odbor v prospech spoločnosti U. A., O..U..L., pričom garanciou pre poškodenú, že o svoju nehnuteľnosť nepríde, mala byť uzavretá zmluva o budúcej kúpnej zmluve, obsahom ktorej bolo právo poškodenej za splnenia dojednaných podmienok na nadobudnutie uvedenej nehnuteľnosti späť do jej výlučného vlastníctva, pričom aj napriek riadnemu splácaniu poskytnutej pôžičky poškodenou v období od 19.01.2015 do 18.10.2016 mesačnými hotovostnými platbami jednak priamo v sídle spoločnosti a platbami z účtu č. XXXXXXXX/XXXX vedeného v L. S., ktorými uhradila spoločnosti U. A., O..U..L., Y.: XXXXXXXX, O. O. Q.. J. Q. XX, A. C. D., finančné prostriedky v celkovej sume 1.827 eur, predmetnú nehnuteľnosť spoločnosť U. A., O..U..L. zastúpená obžalovaným ako konateľom odpredala na základe kúpnej zmluvy zo dňa 27.10.2016 W.. Y.. K. O. za cenu 10.000 eur, aj keď hodnota tohto bytu bola znaleckým posudkom znalkyne z odboru stavebníctva Y.. S. B. určená na sumu 10.600 eur, pričom poškodenej z tejto sumy neuhradil ani časť finančných prostriedkov, na ktoré mala podľa uzatvorenej

zmluvy o budúcej kúpnej zmluve nárok, čím týmto konaním pre K. Č., C.. XX.XX.XXXX spôsobil škodu v sume 10.600 eur,

t e d a

na škodu cudzieho majetku iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu

t ý m s p á c h a l

prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona

z a t o m u u k l a d á

podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 56 ods. 1 Trestného zákona peňažný trest vo výmere 2.500 eur.

Podľa § 56 ods. 3 Trestného zákona peňažný trest zaplatí v mesačných splátkach po 250 eur splatných do 30. dňa v mesiaci s tým, že prvá splátka sa stane splatnou mesiac nasledujúci po právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodenú K. Č., C.. XX.X.XXXX, S. A. C. D.L., S. XXXX/XXX s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou podal na obžalovaného obžalobu pre skutok, že obžalovaný ako konateľ spoločnosti U. A., O..U..L., Y.: XXXXXXXX O. O. Q.. J. Q. XX, A. C. D., po tom, čo ho poškodená K. Č. požiadala o poskytnutie finančných prostriedkov vo forme pôžičky, kde časť z nich vo výške 219,35 eur potrebovala za účelom kúpy nehnuteľnosti - bytu číslo XX nachádzajúceho sa na O. W., súpisné číslo XXXX vo A. C. D., ktorého vlastníčkou sa stala na základe zmluvy o prevode vlastníctva bytu č. XX/XXXX/XXXX zo dňa 10.12.2014, uzatvorenej s Mestom Vranov nad Topľou, na základe ktorej si takto nadobudnuté vlastníctvo k tejto nehnuteľnosti dala dňa 16.01.2015 pod číslom A. XXXX/XX zapísať do príslušného katastra nehnuteľností na Katastrálnom úrade M., O. I. A. C. D., v snahe sa obohatiť, uzatvoril s menovanou zmluvu o úvere zo dňa 17.12.2014, na základe ktorej jej poskytol finančné prostriedky v sume 1.025 eur, ktoré sa táto zaviazala splatiť vrátane poplatku vo výške 235 eur 21 pravidelnými mesačnými splátkami po 60 eur, kde ako garanciu vrátenia tejto pôžičky uzatvoril s poškodenou dňa 11.12.2014 aj kúpnu zmluvu o prevode vlastníckych práv k predmetnej nehnuteľnosti - bytu číslo XX nachádzajúceho sa na O. W., súpisné číslo XXXX vo A. C. D. za sumu 2.100 eur, kde takto nadobudnuté vlastníctvo k tejto nehnuteľnosti si dal dňa 16.01.2015 pod číslom vkladu A. XXXX/XX zapísať do katastra na Katastrálnom úrade M., O. I. A. C. D. a to aj napriek garancii poškodenej, že o svoju nehnuteľnosť nepríde, ktorá garancia bola súčasťou uzavretej zmluvy o budúcej kúpnej zmluve, ktorá síce nie je súčasťou vyšetrovacieho spisu, ale o jej existencii svedčia vo veci zabezpečené dôkazy preukazujúce právo na nadobudnutie uvedenej nehnuteľnosti späť do jej výlučného vlastníctva, pričom aj napriek riadnemu splácaniu poskytnutej pôžičky poškodenou v období od 19.01.2015 do 18.10.2016 mesačnými hotovostnými platbami jednak priamo v sídle spoločnosti a platbami zo svojho účtu č. XXXXXXXX/XXXX vedeného v L. S., ktorými uhradila spoločnosti U. A., O..U..L., Y.: XXXXXXXX, O. O. Q.. J. Q. XX, A. C. D., finančné prostriedky v celkovej výške 1.827 eur, predmetnú nehnuteľnosť obvinený odpredal na základe kúpnej zmluvy zo dňa 27.10.2016 W.. Y.. K. O. za cenu 10.000 eur, aj keď hodnota tohto bytu bola znaleckým posudkom znalkyne z odboru stavebníctva Y.. S. B. určená na sumu

10.600 eur, pričom poškodenej z tejto sumy neuhradil ani časť finančných prostriedkov, na ktoré mala podľa uzatvorenej zmluvy o budúcej kúpnej zmluve nárok, čím týmto konaním pre K. Č., C.. XX.XX.XXXX spôsobil škodu vo výške 10.600 eur, ktorý po právnej stránke kvalifikoval ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

V odôvodnení rozsudku sa pod označením spoločnosť rozumie spoločnosť U. A. O..U..L., O. O. Q.. J. Q. XX, A. C. D., Y.: XX XXX XXX a pod označením predmetný byt - byt č. XX vo vchode X na X. poschodí v obytnom dome súpisné číslo XXXX vo A. C. D. zapísaný na LV č. XXXX, katastrálne územie A. C. D..

Obžalovaný vyhlásil, že sa cíti nevinný zo spáchania žalovaného skutku.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka - poškodenej K. Č., svedkov W. Č., W.. Y.. K. O., W. U., prečítaním zápisnice o výsluchu svedka U. I., znaleckým posudkom z odboru ekonómia a manažment Y.. B.. Š. D., znaleckým posudkom z odboru stavebníctvo Y.. S.K. B., listinami týkajúci sa prevodu vlastníckeho práva k predmetnému bytu, zmluvami o úvere, trestným oznámením poškodenej, pokladničnými dokladmi, správami bankových subjektov, výpismi z účtov, správami správcovskej spoločnosti, ako aj ďalšími listinami, odpisom z registra trestov, lustráciou v registri priestupkov, správou obce C. N., spismi tunajšieho súdu sp. zn. 13T/66/2019, 13T/65/2018, 12T/10/2013, 2T/78/2010 a 2T/57/2014 a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný uviedol, že od roku 2000 do 2017 spoločnosť, ktorej je spoločníkom a konateľom, poskytovala na základe predmetu činnosti pôžičky a zaoberala sa kúpou a predajom nehnuteľností. Spoločnosť bola riadne evidovaná v národnej banke Slovenska ako nebankový subjekt a preto mala oprávnenie na vykonávanie tejto činnosti, z čoho vyplýva, že poskytovali pôžičky, ako fyzickým osobám tak právnickým osobám na základe ich žiadostí, pokiaľ zhodnotili, že bolo možné túto pôžičku poskytnúť. Poškodená mala poskytnutých viacero pôžičiek v tej dobe, neviem však uviesť presné obdobie, nakoľko je to odstup času nejakých 6-7 rokov, tých pôžičiek však bolo niekoľko. Osôb, ktorým pôžičky v tom čase poskytovali, boli stovky, to znamená, že poškodená musela splniť podmienky na to, aby pôžička jej bola poskytnutá. K pôžičke zo 17.12.2014 uviedol, že ak dotyčná splnila podmienky na poskytnutie pôžičky, pôžička jej bola poskytnutá. Nepamätá si teraz detaily, je to odstup času. K uzavretiu kúpnej zmluvy k prevodu vlastníckych práv nehnuteľnosti - bytu, ktorý patril do vlastníctva poškodenej uviedol, že spoločnosť kupovala a predávala nehnuteľností, zaoberala sa aj ich prenájmom. Nehnuteľnosti kupovali, toto nebol ojedinelý prípad, kedy došlo ku kúpe nehnuteľnosti a poškodená mala záujem o predaj bytu, zrejme potrebovala finančné prostriedky, tak ten byt kúpili od nej za podmienok, s ktorými ona súhlasila. Bola to riadna kúpnopredajná zmluva, ktorú overila a podpísala na notárskom úrade a na základe tejto zmluvy došlo k prevodu vlastníckych práv. V ďalšom uviedol, že sú to dve veci, jedna vec je, že keď si chceli požičať peniaze, tak išlo o formu pôžičky, v tomto prípade, chcela poškodená predaj aj nehnuteľnosť, na ktorej neboli vady, ktoré by bránili jej predaju, tak tú nehnuteľnosť spoločnosť za normálnych podmienok odkúpila. V prípade, že by tam boli nejaké nezrovnalosti, tak správa katastra by nepovolila prevod nehnuteľnosti. Zbavenie sa vlastníckeho práva k nehnuteľnosti potvrdzuje vlastník svojím vlastnoručným podpisom, kde má jasne uvedené, že nekoná pod nátlakom alebo v krajnej núdzi a zbavuje sa svojho vlastníckeho práva svojím podpisom. Takže viacero zákazníkov malo poskytnuté tak pôžičky, keď potrebovali väčšiu hotovosť, a mohli predaj nejakú vec, či nehnuteľnosť alebo auto, tak ju jednoducho predali. Nikdy nešetrili to, na čo ľudia potrebujú peniaze, jednoducho takto funguje nebankový subjekt, ktorý poskytuje finančné prostriedky a neskúma dôvod na čo ich dotyčný potrebuje. To isté robí aj bankový sektor, poskytuje pôžičky a neskúma dôvod, na čo ľudia peniaze potrebujú. Chcela poškodená predaj nehnuteľnosť, tak spoločnosť ju odkúpila. Výhodou nebankových subjektov, aj ich, bola tá, že v prípade, že zákazník, klient, chcel predaj nehnuteľnosť hneď, vedeli realizovať kúpu alebo predaj v krátkej dobe. Pokiaľ sa týka splácania poškodenou uviedol, že boli splácané formou hotovosti alebo bezhotovostne. Zmluva o úvere, resp. pôžička bola splácaná tak ako bolo dojednané v zmluve, teda pravdepodobne v splátkach a pokiaľ sa týka kúpnej ceny, táto je uvedené v kúpnej zmluve. Poškodenej pri prevode vlastníckych práv k bytu bola vyplatená suma, ktorá je uvedená v kúpnej zmluve v celom rozsahu. Kúpna cena bola vyplatená v dvoch častiach v sume 286 eur a v druhej splátke 1814 eur. Celková cena predaja nehnuteľnosti z ich strany teda bola 2100 eur. Uviedol tiež, že nemá vedomosť o uzavretí zmluvy o budúcej kúpnej zmluve medzi spoločnosťou a poškodenou. Tá sa síce spomína v celej obžalobe, dokonca svedok D. tvrdí, že ju aj vypracoval, no zároveň zdôrazňuje D., že pri jej podpise nebol. V decembri 2014 pre spoločnosť pracoval on a jediný zamestnanec, bol svedok D.. Pán D. pracoval v spoločnosti 15 rokov od jej založenia. Keď si dobre spomína, v novembri

2015 musel zo spoločnosti odísť, pretože svojím konaním spôsobil tejto spoločnosti U. A., ale aj iným spoločnostiam, ktorých bol spoločníkom, značné majetkové škody a preto musel zo spoločnosti odísť. Podal som voči nemu aj trestné oznámenie pre spôsobené škody, ktoré boli šetrené políciou. K bytu sa vyjadrovala alebo s bytom disponovala len poškodená. Pán Č. v tom čase s ním, ani s nikým zo spoločnosti v kontakte nebol. Poškodená v tom čase sa vyjadrovala, že žije sama, že manžel alebo druh, nevie v akom stave vtedy boli, s ňou nežije a že je v S. alebo proste niekde preč. On čo sa týka samotného predaju bytu vôbec v tom čase tam ani nebol, ani nedojednávaval žiadne podmienky, neboli s ním nikto v kontakte. Po kúpe bytu umožnil poškodenej tento byt ďalej užívať, z dôvodu toho, že mala viacero poskytnutých pôžičiek zo spoločnosti a vedel zo skúseností, že ako náhle by prišla o bývanie, nesplátila by ani pôžičky, ktoré mala poskytnuté spoločnosťou a netýkali sa tohto bytu. Byt užívala len z dôvodu toho, aby mohla posplácať svoje iné dlžoby, svoje záväzky, ktoré mala voči spoločnosti. Po nahliadnutí do zmlúv o úvere a na čl. 21-25 uviedol, že všetky tieto pôžičky boli riadne poskytnuté poškodenej a výdavkové doklady súvisia s poskytnutím týchto pôžičiek. Nemôže si pamätať, koľko pôžičiek mala poškodená poskytnutých za toto obdobie a v akom objeme boli, nevie sa vyjadriť ani k celkovému objemu finančných prostriedkov poskytnutých poškodenej. Na otázku či v roku 2014 a 2015 kupovala alebo odpredávala spoločnosť nehnuteľnosti s obdobnou výmerou 21m² a ak áno, tak za akú trhovú cenu uviedol, že si nespomína na to, aby v tom čase realizovali kúpu alebo predaj nehnuteľností s obdobnou výmerou. Nedá sa tu hovoriť o trhovej cene, je to cena, ktorú požaduje zákazník, tá s trhovou cenou nemá vôbec nič spoločné. Ohodnotenie nehnuteľnosti alebo posúdenie daného stavu nehnuteľnosti sa odvíjalo od ich fyzického stavu a od požiadavky zákazníka. Na otázku na základe akých skutočností, resp. za akých okolností nadobudla poškodená vlastnícke právo k predmetnému bytu uviedol, že keď si dobre spomína, hovorila niečo o tom, že ten byt kúpila alebo chce kúpiť, nevybavuje si presné detaily. Spomína si, že bol s poškodenou na mestskom bytovom podniku a riešili tam nejaké veci, o čo konkrétne išlo, už teraz nevie uviesť. V čase, keď ako konateľ spoločnosti uzatváral kúpnu zmluvu s poškodenou, spoločnosť pravdepodobne mala nejakú informáciu kto bol vlastníkom bytu, detaily uviesť nevie. Na otázku, v ktorých prípadoch uzatvárala spoločnosť aj zmluvy o budúcej zmluve uviedol, že zmluva o budúcej zmluve sa uzatvárala so zákazníkom v prípade, že sám zvážil, že za určitých predpokladov bude môcť nadobudnúť späť vec, ktorej sa zbavuje. V prípade, že jeho obchodné aktivity alebo jeho činnosť, zárobok, mu to neumožní, tak nenaplní zmysel zmluvy o budúcej zmluve, pokiaľ o to zákazník prejavil záujem, takáto zmluva s ním bola uzavretá a zmluvy boli dodržané. Ak sa kupovala nehnuteľnosť a dotyčný človek, ktorý riešil nejaké finančné problémy svoje, si myslel, že do pol roka alebo roka zarobí peniaze, ale nebol schopný mesačných splátok, tak sa dohodla zmluva o budúcej zmluve, v ktorej sa jasne uviedli podmienky, za akých nadobudne svoju nehnuteľnosť späť. Ak bola takáto zmluva uzatvorená a blížil sa čas jej ukončenia, klient sa neozýval, bol riadnou výzvou vyzvaný či naplní podmienky tejto zmluvy. V prípade, že tak neurobil, postupovali podľa toho ako im zmluvný vzťah s daným klientom umožňoval. Poškodená nemala záujem o takúto zmluvu. Nespomína si, že by jej bola ponúknutá takáto možnosť, ale ani aby jej bola odmietnutá, preto je to podľa neho bezpredmetné. Ak by prejavila záujem, tak by sa stanovili normálne podmienky zmluvy. V tomto prípade išlo o veľmi nízku sumu a nelukratívnu nehnuteľnosť, aby tu dochádzalo k nejakým špekuláciám z ich strany, ktoré sú mu podľa neho podsúvané. K následnému predaju predmetného bytu na sumu 10.000 eur uviedol, že podľa neho tá suma 10 000 eur nie je vysoká. Nehnuteľnosť bola predaná realitnej kancelárii pána O., ktorý o ňu prejavil záujem, ponúkol sumu vo výške 10 000 a po zvážení z ich strany mu táto nehnuteľnosť bola predaná. Bol upozornený na to, že v byte býva pôvodný vlastník a že voči spoločnosti má podližnosti, avšak toto nebolo predmetom jeho záujmu a nevidel problém v nadobudnutí riadnou kúpnu zmluvou svojho vlastníckeho práva. K výzve na uhradenie pohľadávky uviedol, že pojednávala o predaji bytu č. XX, v ktorom bývala poškodená. Mala si uvedomiť to, že ak ten byt spoločnosť predá, ďalší vlastník ju tam nenechá bývať, pretože spoločnosť, nie on, ju tam nechala bývať len z dôvodu toho, že si splácala svoje iné dlžoby voči spoločnosti.

Svedkyňa - poškodená K. Č. vypovedala, že prišla som do záložne obžalovaného, do záložne U. A., z toho dôvodu, že si chcela zobrať pôžičku na odkúpenia bytu. Bolo to v decembri 2014, dátum si presne nepamätá. Oni jej spísali zmluvu, obžalovaný a pán D.. Dostala tie peniaze, podpisovala zmluvy, ale ani jeden doklad z nich nedostala. Takže ani nevedela, čo podpisuje, nevedela, že je tam aj predajnokúpna zmluva. Vtedy obžalovaný mal naponáhlo, lebo mal nejaké stretnutie s nejakým advokátom alebo právnikom. Nevedela, že je tam aj predajnokúpna zmluva, tak to podpísala. Zaviazala sa splátkami po 60 eur mesačne, že bude splácať tú pôžičku. Koľkokrát zašla za obžalovaným, že chce zaplatiť pôžičku a pýtala sa ako dlho bude ešte splácať, obžalovaný jej povedal, že teraz nemá čas dať jej doklad. Sa ho riadne pýtala, čo tam podpisuje, tak povedal, že je to záložné právo, že založuje byt z toho dôvodu, že

som si zobrala pôžičku a že to bude splácať. Nevedela, že byt už predala obžalovanému. Potom prišiel jedného dňa pán O. do jej bytu na W., bolo to asi 30.05.2015 a povedal jej, že sa má vysťahovať z bytu, lebo to je už jeho byt, že je to jeho vlastníctvo. Pýtala sa ho, ako je to možné, keď vedela, že všetko stojí na nej, že byt nepredala. On jej povedal, že ako to, že už rok nie je vlastníčkou bytu. Znova hovorila, že obžalovaný nemohol predať byt, keď byt na neho nestál. Keď hovorí, že stojí byt, tak myslí tým, že je to jej vlastníctvo. Zašla som za obžalovaným a sa ho spýtala, že ako je to možné, že predal jej byt. Obžalovaný sa nevyjadril. Tak sa musela z bytu vysťahovať z dôvodu, že stále chodili, že musí z bytu odísť, aby sa vysťahovala. Tak zostala na ulici aj s dcérou. Nevie, prečo sa to tak stalo, veď platila splátky a potom s dcérou chodila po príbuzných. Teraz býva na S., to je štátny byt, to ho dostala. V byte na W. bývala 20 rokov, bývala tam s deťmi, naposledy len so synom, druhom a dcérou. Jej druh je W. Č.. Byt som dostala, lebo mala žiadosť. Bol to štátny byt. Musela za neho platiť. Pre odkúpenie bytu sa rozhodla, lebo každý v bytovke mal byť odkúpený, len ona nie. Cena za odkúpenie bytu bola spolu 231 eur, byt odkupovala od mesta. Na otázku prečo sa rozhodla požičať peniaze od spoločnosti uviedla, že tam išla, skúsila to. Predtým si od nich nepožičiavala, len vtedy. Chcela si požičať 700 eur, lebo nevedela, koľko bude stáť odkúpenie, tak preto toľko. Tá suma jej bola daná pri podpise papierov v spoločnosti. Vie, že prvá zmluva, ktorú podpisovala, bola zmluva o budúcej zmluve, to stihla prečítať, ostatné zmluvy jej obžalovaný zdvíhal papiere a ona to podpisovala. Aj sa pýtala čo to je, obžalovaný jej povedal, že je to záložné právo, aj papiere o pôžičku. Tie papiere si neprečítala a ani jej nedal obžalovaný z toho ani jeden doklad. Takže vôbec nevedela, čo podpisuje. Ani tú zmluvu o budúcej zmluve nestihla prečítať. Pri podpisovaní zmlúv bol aj pán D., ale on sedel vedľa v miestnosti, oni tam mali dve miestnosti. Peniaze jej boli vyplatené tak, že jej boli dané na ruku. Malo to byť 700 eur, ale stiahli si 231 eur za odkúpenie bytu, lebo to oni všetko riešili, nie ona. Boli vyplatiť všetko na byterme, na katastri, ona nikde nebola. Mala list vlastníctva, ešte keď byt bol jej, ale keď už bol na obžalovaného, už nemala. Ten list vlastníctva jej dal obžalovaný. Pôžičku splácala tak, že chodila do záložne, kde platila po 60 eur, platiť mala každý mesiac, nosila tam peniaze a ich odovzdala. Tiež platila potom z účtu jej dcéry. Obžalovaný si sťahoval peniaze, lebo on mal bankomat v záložni, tú dcérinu kartu mal čo bola karta do bankomatu. Obžalovaný mal kartu, aby si mohol sťahovať peniaze. Kartu mu museli dať, teda ona mu ju dala, mužovi na ten účet chodila výplata. Zaplatili spolu obžalovanému asi 1800 eur, platila asi rok. Nevedela koľko má splatiť, nevidela žiadne zmluvy, nevedela koľko má vrátiť. Na otázku, či predtým ako išla podpisovať zmluvy, či zisťovala nejaké podmienky, uviedla, že nie, lebo obžalovaný povedal, že to je len o záložné právo a o pôžičke, viacej nič o tom nevedela. Teda si tak myslela, že keď splatí peniaze, tak sa zruší to záložné právo. Malo to byť záložné právo s bytom. Potom, keď prišiel pán O., povedal, že byt je jeho, vždycky chodil ten pán a hovoril, že sa majú vysťahovať, že má tam podnájomníka, že tam chce dať bývať nejakého, čo pre neho pracuje. Vysťahovala sa 18.11., no nepamätá si rok, ale obžalovaný predal byt O. ešte v roku 2015. Ešte tam chvíľu bývala, lebo nemala kam odísť. Najprv podala trestné sťaženia a tak sa vysťahovala. Trestné oznámenie podala, lebo neprávom prišla o byt, obžalovanému platila pravidelne splátku. A keď obžalovaný povedal, že predal jej byt za 2100 eur, tak za čo mu platila potom tých 1800 eur? Za odpredaj bytu nedostala žiadne peniaze, obžalovaný povedal, že nesplácala splátky, ale ona splátky splácala. Obžalovaný jej dal 700 eur v kancelárii, lebo od neho dostala tie peniaze, preto keď uvádzali hotovosť 340 eur a v trestnom oznámení 1025 eur, tak preto, lebo toľko to vychádza aj s tým, čo zaplatili na katastri. Po stiahnutí všetkého dostala okolo 400 eur. Bola som na meste za pánom B., odniesla mu šek o zaplatení, boli na pošte a to obžalovaný aj pán D.. Ona sedela v aute a pán D. to išiel zaplatiť. Na otázku, koľkokrát bola v záložni, koľkokrát rokovala a podpisovala zmluvy uviedla, že bolo to iba jeden deň, čo podpisovali papiere, ale bola sa tam možno dvakrát pýtať. List vlastníctva jej odovzdali asi po odkúpení bytu. Možno ten list vlastníctva mala koncom decembra. Musela podpísať aj zmluvu, ktorou byt nadobudla spoločnosť. Potvrdila pravosť jej podpisu na doručení k rozhodnutiu o vklade vlastníckeho v prospech spoločnosti. Potvrdila aj pravosť podpisov na dokladoch predložených obhajobou, no súčasne uviedla, že doklady na sumu 2050 a 1814 nikdy nedostala a nie som si istá, či sú to jej podpisy. Uviedla, že nevie, aká je zmluva o budúcej zmluve, ale vie, že takú podpisovala, lebo bola na vrchu prvá. A potom pod tou bola zmluva o pôžičke, ale tamtie zmluvy už nevidela. Ani nedostala žiaden doklad. Obžalovaný jej povedal, že toto je záložná zmluva, že sa zaručuje ku pôžičke s bytom, že keď splatí pôžičku, tak sa zruší záložné právo. Na otázku, či vie, čo je záložné právo, uviedla, že ručila s bytom, že keď splatí pôžičku, tak sa jej byt vráti naspäť, že záložné právo sa zruší. Obžalovaný jej povedal, že byt je založený. Ak by neplatila tie peniaze, mal nárok si zobrať byt. Ona peniaze platila, nemala ani jednu splátku vynechanú, každý mesiac boli platené splátky. Boli aj u notár, ale nevedela, o čo sa jedná. Myslela si, že sa jedná o pôžičku a papiere jej dali do ruky vtedy, keď bola u notára na rade. To bolo vedľa pošty hore. Vošli dnu, boli tam traja. Už keď ona bola na rade, dali jej zmluvu, obžalovaný, ona tú zmluvu dala tomu pracovníkovi u notára, nečítala ju, nemala šancu. Ten pracovník

nič nerozprával k tej zmluve, len jej to dal podpísať, ak by jej povedal, že je to predajnokúpna zmluva, tak by to nepodpísala za takú smiešnu sumu 2100 eur. Viem, že sa podpisovala, ale nevie čo a koľko, nepamätá si, no vie, že niečo podpisovala. Nikdy nemala v pláne byť predaná. Rozhodla sa ho kúpiť, lebo všetci už mali odkúpený byt a pani predsedníčka z tej bytovky, správkyňa, za ňou chodila, nech odkúpim aj ona byt. Na otázku obžalovaného uviedla, že s D. nemá nič, D. jej byt nepredal, ale obžalovaný jej predal byt. Vie, že čerpala jednu pôžičku, ale vrátila obžalovanému, nech nehovorí, že nie. Vedela, že to má splácať, tak to splácala. Pri tých zmluvách uviedla, že nemohla vedieť, čo podpisovala, lebo to nemala v ruke a ani to nemala šancu prečítať. O tom ako podať trestné oznámenie sa radila iba s kamarátom, je to generálny riaditeľ na kriminálnej polícii v Košiciach a on jej poradil, aby to takto skúsila, je to pán B. L.. D. jej nič neradil. Obžalovaný bol ten, kto sedel za stolom, zdvíhal tie zmluvy a ona to podpisovala, obžalovaný sa ponáhlal, lebo mal mať nejakého právnicka potom v kancelárii. Obžalovaný vyplácal aj peniaze, od pána D. nemá žiadne pôžičky. Obžalovaný jej väčšinou dával peniaze, ale splátky splácala aj pánovi D., keď tam obžalovaný nebol. Na tých platobných dokladoch sú podpisy buď obžalovaného alebo pána D.. Chce, aby jej obžalovaný vrátil byt, lebo pre obžalovaného musela ísť bývať do takej špiny, kde teraz býva. Na súde nie je žiadne konanie ohľadom bytu. Vtedy keď si požičala peniaze, bola zamestnaná na 4 hodiny, za čo dostávala 60 eur a spolu brala 230 eur, čo bola hmotná núdza, kedy bola riešená aj dcéra, za byt platili 131 eur každý mesiac.

Svedok R.Š. D. vypovedal, že pracoval v inkriminovanom čase v spoločnosti, kde jedným z predmetov činnosti spoločnosti bolo aj poskytovanie finančnej hotovosti, teda pôžičiek, či už s ručením alebo bez ručenia. Komunikoval niektoré veci s poškodenou aj on, no či podpisoval zmluvy, to už nevie povedať. Spomína si však, že pri tom prevode v kúpnej zmluve, museli vybaviť ešte nejaký nedoplatok na meste alebo inde, pretože najprv sa robil prevod z mesta na poškodenú a potom z poškodenej na U. A.. Keďže poškodená chcela poskytnúť pôžičku a nemala ručenie, tak chcela ručiť bytom, ktorý ešte nebol jej, lebo bol vlastníctvom mesta. Takže najprv sa previedla nehnuteľnosť z mesta na poškodenú. Toto asi riešilo mesto. Potrebovali zistiť aká je tam dlžoba na poplatkoch spojených s bývaním. Nevie či on alebo obžalovaný, boli na oddelení, kde sídli mestský podnik služieb a tam na oddelení bývania to overovali. Bolo tam nejaké chýbajúce nájomné, ktorá suma bola potom súčasťou tej pôžičky. Potom bola vypracovaná kúpna zmluva, tie listiny išli na kataster naraz, aby tam nedošlo k nejakému blokovaniu, napr. exekútorom. Ešte si pamätá, že čísla vkladov boli hneď po sebe alebo len jedno číslo rozdiel. Keď zmluva bola podaná na katastrálny úrad, tak poškodená dostala finančnú hotovosť. No na presnú sumu si už nespomínam, no bolo to v rozmedzí do 2000 eur. Poškodená tie peniaze dostala, potom si pamätá, že nejaké splátky za tú pôžičku splácala a to buď ona alebo jej manžel alebo druh. Nevie v akom období to bolo, on potom ukončil pracovný pomer v spoločnosti. K postupu spoločnosti v obdobných prípadoch uviedol, že sa zriaďovali zabezpečovacie prevody práva a potom keď to bolo v Občianskom zákonníku zmenené, tak to robili formou tých kúpnych zmlúv, neviem či sa robili záložné zmluvy. Keď chcel niekto nejakú finančnú hotovosť a nemal čím ručiť, tak mohol ručiť nehnuteľnosťou na základe kúpnej zmluvy, aby aj on mal doklad, že o tú nehnuteľnosť nepríde, tak sa podpisovala zmluva o budúcej zmluve, kde bolo vyšpecifikované, za akú dobu má právo kúpiť tú nehnuteľnosť späť. Tým pádom ak došlo k splateniu pôžičky, tak sa urobila kúpna zmluva, ktorou sa previedla nehnuteľnosť zo spoločnosti na toho pôvodne predávajúceho. V prípade, že neboli splnené podmienky zo zmluvy o budúcej zmluve, tak nehnuteľnosť zostala vo vlastníctve spoločnosti a tá ju mohla potom ďalej predávať tak, aby uspokojila nárok z pôžičky a ak kúpna cena bola vyššia, tak sa vyplatila tomu pôvodnému vlastníkovi. K otázke uhrádzania splátok za poskytnuté pôžičky poškodenou uviedol, že nespomína si konkrétne na tieto veci. Vie, že chodila splácať nejaké pôžičky, aj možno túto pôžičku a možno niektorú hotovosť ak to neplatila kartou, tak aj prevzal a niekedy splácal aj ten jej druh alebo manžel. Ak to bola platba kartou, tak sa nevydávalo nič, lebo to bola online úhrada a pokiaľ to bola úhrada v hotovosti, tak tá osoba dostala príjmový pokladničný doklad. Pokiaľ bol v spoločnosti zamestnaný, tak stále bol byt vo vlastníctve spoločnosti. O tom, čo bolo ďalej s bytom nevedel, až keď bol predvolaný na políciu. K podpisovaniu predmetných zmlúv k prevodu nehnuteľnosti poškodenej uviedol, že pravdepodobne ich podpisoval obžalovaný, takéto oprávnenie má konateľ, ale on disponoval generálnou plnou mocou od konateľa, preto niektoré listiny boli podpisované ním s tým, že tam bola doložená generálna plná moc. Na otázku či bol prítomný pri podpise zmlúv s poškodenou uviedol, že to už uviesť presne nevie. Pravdepodobne dostala tú dokumentáciu a potom s ňou bol niekto overovať podpisy, buď on alebo obžalovaný. K príprave zmlúv uviedol, že mali na to vzor, čiže pravdepodobne ich pripravoval on. Mali vzor na zmluvu na zabezpečovací prevod práva, zmluvu na prevod nehnuteľnosti, zmluvu o pôžičke. Konkrétne v tejto veci ohľadom poškodenej neviem či pripravoval zmluvy on, ale podpisovali sa zmluva o budúcej zmluve a kúpna zmluva. Poškodená doniesla obidve zmluvy overené, lebo ak by nebola overená tá prvá zmluva o prevode vlastníctva z mesta na

ňu, tak by nedošlo k podpisu tej druhej zmluvy, teda tej kúpnej zmluvy z poškodenej na spoločnosť. Ohľadom skutočnosti, koho oslovila poškodená so žiadosťou, kto s ňou komunikoval a kto jej vysvetlil podmienky a spôsob akým to prebehne, svedok uviedol, že v kancelárii, kde sedeli, ak niekto prišiel s takou jednoduchou pôžičkou, tak niektoré veci vybavoval on, čo sa týkalo nehnuteľnosti, schvaľoval to obžalovaný, ktorý bol majiteľ spoločnosti a on disponoval aj finančnými prostriedkami, on nemal ani prístup na účet. Vysvetliť teoreticky mohol poškodenej aj on,, ale nespomína si a nevie to jednoznačne povedať, či to on poškodenej vysvetľoval.

Svedok W. Č. vypovedal, že byt na sídlisku W. bola garsónka, bývala tam manželka, on, aj deti. Založili ho obžalovanému, ale keď sa byt zakladal, tak on pri tom nebol, bola tam manželka. Potom obžalovaný ten byt predal v čase, keď som sa on nachádzal v S., kde vtedy pracoval. Manželka mu zavolała, že sa má vysťahovať, bolo to pred sviatkami. Keď prišiel domov z S., tesne pred tými Vianocami, tak išiel za obžalovaným a sa ho spýtal, že prečo predal ten byt a potom sa dohodli, že obžalovaný im zaplatí 7000 eur do konca januára. Po sviatkoch išiel naspäť do roboty do S.. Počkali do konca januára ako boli dohodnutí a potom obžalovaný povedal, že nezaplatí, povedal to poškodenej, on bol vtedy v S., tak povedal, aby na neho podala trestné stíhanie. Od manželky sa dozvedel, že prišiel nejaký pán a že on ten byt kúpil, že obžalovaný mu ho predal, že sa má vysťahovať do niekoľko dní. Oni byt dali do zábezpeky obžalovanému a každý mesiac platili splátky za to, čo on dal nám peniaze a tie splátky museli splácať, lebo byt dali do zábezpeky. Ak by ich nesplácali, tak by im obžalovaný byt zobral. Platili po 60 eur každý mesiac, no nepamätá si, koľko malo byť splátok. Nie je si istý, ale požičaná suma bola asi 1.000 eur, trebalo vyplatiť elektriku a aj tie splátky, čo sme chceli odkúpiť byt. Z tých peňazí platil aj obžalovaný všetky výdavky, čo chceli odkúpiť byt a zbytok im dal, to bolo okolo 400 eur. Poškodená byt odkúpila od mesta asi za 300 eur. Ako potom prešiel byt na obžalovaného, to nevie ak obžalovaný spravil. Splátky splácali tak, že manželka nosila obžalovanému 60 eur a tiež chodili obžalovanému peniaze z účtu, z toho čo bol na meno dcéry. Uviedol tiež, že nebol doma, keď manželka riešila odkúpenie bytu, nevidel žiadnu listinu ohľadom odkupovania bytu alebo pôžičky, videl akurát to o splátkach za byt, čo bol založený. Informácie o byte mal od manželky. Mal od spoločnosti pôžičku ale len 30 eur, viac pôžičiek nemal, obžalovaný mu dal 30 eur, nikdy mu nedal takú sumu 1000 eur. Manželke radil ako má postupovať v danej veci jej kamarát z Košíc a jemu jeho kamarát z bytovky.

Svedok W.. Y.. K. O. uviedol, že o tom, že je na predaj nejaký byt vo A. som sa dozvedel od svojho zamestnanca W. U., ktorý u neho pracuje. V čase, keď mu bol byt ponúkaný, mu bolo povedané, že majiteľom bytu je obžalovaný, kamarát pána U.. Pán U. vedel, že od roku 2010 vykonával aj realitnú činnosť so zameraním na problémové nehnuteľnosti, to znamená, susedské spory, nevyriešené podielové spoluvlastníctva a primárne dražby. Následne sa stretol s obžalovaným, ktorý mu oznámil, že vlastní jednoizbový byt vo A. a potrebuje ho predať, nakoľko mu nájomníci neplatia nájom. Nebolo to pre neho nezvyčajné, takéto byty sa bežne obchodujú a vykupujú aj nehnuteľnosti, ktoré sú sporné. Rozhodol sa, že nehnuteľnosť kúpi. Pozrel si list vlastníctva, urobil si analýzu, z ktorej zistil, že je problémový ten nájomca a vlastníkom nehnuteľnosti obžalovaný už viac ako 2 roky. Do bytu sa nedostal, poslal tam svojich zamestnancov p. U. a ešte jedného, ani im sa to nepodarilo. Následne urobili kúpnu zmluvu, nakoľko obžalovaný mal záujem byt rýchle predať. Bola to kúpna zmluva, ktorú robil on. Asi po dvoch týždňoch od zavkladovania sa jeho zamestnanci, dostali k tej osobe, ktorá tam bývala, následne sa potom stretli v byte a pani bola prekvapená, že byt kúpil. Vybrala štos papierov, ktoré boli položené na kuchynskej linke, keď tá pani tú zmluvu zobrala a videla, zostala prekvapená, že je to kúpna zmluva. To bola pani, ktorá tam bývala v tom byte. Hneď tej pani hneď hovoril, že veď vidí, že je to kúpna zmluva a že už dva roky je ten byt predaný. Následne sa dohodli, že asi za mesiac sa vypratajú. Byt zrekonštruoval, bol v pôvodnom stave z 80tych rokov, pričom ho zakúpil za 10 000 eur. Obžalovaný nemal nedoplatky na byte, to neznamená, že tí nájomcovia nemohli mať nedoplatky vo vzťahu k nemu, ináč bez tohto potvrdenia by sa byt nemohol previesť. Tieto záležitosti ohľadom potvrdenia od správcu zabezpečoval obžalovaný. K technickému stavu predmetného bytu uviedol, že bol to pôvodný stav, nie veľmi udržiavaný. Robili kompletnú rekonštrukciu rozvodov elektrických, vodovodných, menili sa podlahy, omietky, dvere, balkónový set s dlažbou. Pokiaľ sa týka jadra, boli tam nejaké staré bordové kachličky, socialistické, lebo v tom čase sa také už kúpiť nedali. Do rekonštrukcie investoval okolo 4500 eur, byt bol určený pre jedného zamestnanca. Pomáhali mi aj jeho zamestnanci. Napr. balkónový set stál 800 eur bez práce, bez montáže. Ešte tam išla nová kuchynská linka, nové lustre, nové zásuvky. Tak zhruba by to mohol rozdeliť, že 3000 eur boli náklady na vybavenie bytu a 1500 eur práca. Následne byt predal za konečnú cenu 17 500 eur, to už bolo vrátane provízie pre realitnú kanceláriu a poplatkov súvisiacich s predajom bytu. 15000 eur boli peniaze pre neho a čo sa týka zvyšku do tej sumy 17500,

išli niekomu za tip. Časť išla na tipérsku odmenu, časť išla na realitku, ktorá dohodila kupujúceho. A časť išla pre neho.

Svedok W. U. vypovedal, že ten predaj alebo kúpu tej garsónky sprostredkoval on. Dozvedel sa, že obžalovaný má na predaj garsónku, nepýtal sa ho, prečo ju chce predať, a nakoľko jeho predchádzajúci zamestnávateľ alebo šéf K. O., pracuje s nehnuteľnosťami, tak mu to ponúkol a dal ich dokopy, aby sa dohodli o predaji a kúpe. Jednalo sa o garsónku na X. alebo X. poschodí na sídlisku W., blok K., o cene sa dohadovali oni. Čo sa týka samotnej garsónky, obžalovaný povedal po kom je, kto ju založil a od koho ju kúpil. Tá pani, Č., neodovzdala ešte od nej kľúče a teda mala od garsónky kľúče a mala tam aj veci. Poškodenú zháňali možno 2 týždne, aj v zamestnaní. Keď sa stretli s ňou priamo v tej garsónke, bol tam on aj pán O.. Ona hovorila, že ona má papiere, že ona byť založila, mala tam aj papiere o kúpnopredajnej zmluve obžalovaného. Ešte ju upozornil na to, že tam má kúpnopredajnú zmluvu. Ona dobrovoľne potom odovzdala kľúče a zobrala si nejaké veci čo tam mala. Čo sa týka samotnej garsónky, vymenilo sa tam okno, balkónové dvere, robila to firma Y., tú objednávku, som robil sám na svoje meno, aj to platil, všetko ohľadom objednávky v tej firme je na jeho meno. V garsónke sa menilo sociálne zariadenie, WC, boli tam ešte také kachličky dávané možno ešte za socializmu. Menila sa tam aj plávajúca podlaha, tú kupoval on so šéfom a svojpomocne ju robili. Menilo sa aj linoleum, lebo bola tam diera a bol problém vôbec otvoriť vchodové dvere. Bolo tam staré linoleum. Luster nebol, len žiarovka. Dá sa povedať, že bola v dezolátnom stave. Kuchynská linka tam bola stará. Prvé čo bolo, tak pán O. vravel, že je tam potrebná výmena okná, lebo boli ešte pôvodné, staré, drevené. Tam išla potom maľba, okolo okien sa robili špalety, vysprávky, to robila firma, ktorá zakladala okná. Čo sa týka WC a kúpeľne, tam tiež neboli žiadne úpravy. Ten byt bol v dezolátnom stave. Vchodové dvere boli pôvodné aké boli v bytových domoch, bol problém, preto aj bolo linoleum v tej časti zodreté a zárubňa bola železná vchodová.

Súd postupom podľa § 263 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku prečítal zápisnicu o výsluchu svedka U. I., ktorý vypovedal, že sa bol v spoločnosti informovať, nakoľko potreboval pôžičku. Obžalovaný a D. mu vysvetlili, že mu poskytnú úver, že dá akoby do zábezpeky rodinný dom v obci I., že dôjde k prevodu vlastníckeho práva k domu na spoločnosť, ale súčasne sa uzavrie zmluva o budúcej kúpnej zmluve, ktorá mu umožní v priebehu jedného roka za vopred dohodnutú sumu odkúpiť dom naspäť. On s tým súhlasil, podpísal kúpnu zmluvu, kde odpredal rodinný dom za 13.138 eur, pričom pri podpise zmluvy dostal len 8.000 eur, suma bola navýšená o poplatky. Mal so spoločnosťou aj nájomnú zmluvu, aby mal potvrdenie o pobyte, lebo v tom čase sa rozvádza. Podpísal so spoločnosťou aj zmluvu o budúcej zmluve, kde bolo uvedené že do jedného roka má nárok na prednostné odkúpenie domu od spoločnosti za určitú sumu a teda na konci mal uhradiť sumu 13.138 eur. Predložil listiny preukazujúce ním uvádzané skutočnosti.

Znalec z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo B. Y. Š. D. podal znalecký posudok č. 38/2017, zo záverov ktorého vyplýva, že v pokladničných knihách spoločnosti sa nenachádza zápis so sumou 2.100 eur ako doklad o úhrade kúpnej ceny poškodenej za kúpu predmetného bytu na základe kúpnej zmluvy zo dňa 11.12.2014. Dňa 11.12.2014 sa v pokladničných knihách nachádza len jeden zápis na sumu 462 eur s označením dlžníka M. XXX/XX. V ďalšom uviedol, že podľa obsahu spisu mala byť kúpna cena uhradená v dvoch splátkach a to suma 286 eur v hotovosti ako preddavok kúpnej ceny a suma 1.814 eur vyplatená v hotovosti v deň povolenia vkladu do katastra nehnuteľností, t.j. 16.1.2015. Uvedené čiastky hľadal v pokladničnej knihe od termínu 11.12.2014, pričom na riadku XXX pokladničnej knihy za rok XXXX je dňa 18.11.2014 vyplatená suma 286 eur pod označením M. XXX/XX. Čiastka 1.814 eur sa nenachádza ani v pokladničnej knihe ani v bankovej knihe. K platbám od poškodenej od januára 2015 do konca roka 2016 uviedol, že v pokladničnej knihe za rok 2015 nie je možné identifikovať platby od poškodenej, nakoľko v tomto roku nebolo v pokladničnej knihe uvedené označenie obchodného partnera, uvádzalo sa len označenie dlžník. V roku XXXX našiel na riadku XXX dňa 10.8.2016 zaúčtovanú splátku 150 eur s označením nákup tovaru X/X. Iný zápis, ktorý by bol označený menom poškodenej, sa v pokladničných knihách nenachádza a v bankovej knihe sa žiadna úhrada s označením poškodenej nenachádza. K zaevidovaniu výdavkového pokladničného dokladu zo dňa 17.12.2014 na sumu 1.025 eur týkajúceho sa poskytnutia pôžičky poškodenej na základe zmluvy o úvere zo dňa 17.12.2014 znalec konštatoval, že v pokladničnej knihe za rok 2014 sa k uvedenému termínu nenachádza zápis s čiastkou 1.025 eur. V ten deň sú zaúčtované 4 výdaje, každý vo výške 275,50 eur a jeden vo výške 450,50 eur bez označenia názvu dlžníka. K otázke o zaúčtovaní v účtovníctve spoločnosti hotovostných úhrad od poškodenej, resp. úhrady z jej účtu v období do januára 2015 do konca roka 2016 uviedol, že v pokladničnej knihe za rok 2015 nie je možné identifikovať platby od poškodenej, nakoľko v tomto roku nebolo v pokladničnej knihe uvedené označenie obchodného

partnera, uvádzalo sa len označenie dlžník. V roku 2016 našiel na riadku 427 dňa 10.8.2016 zaúčtovanú splátku 150 eur s označením nákup tovaru 8/4. Iný zápis, ktorý by bol označený menom poškodenej, sa v pokladničných knihách nenachádza a v bankovej knihe sa žiadna úhrada s označením poškodenej nenachádza. K jednotlivým v prehľade uvedeným platbám vykonaným platobným terminálom znalec uviedol, že tieto platby sa v účtovníctve nenachádzajú, no je nutné uviesť, že tieto platby boli vykonávané prostredníctvom platobného terminálu, uzávierky z tohto terminálu neboli vykonávané na dennej baze a tiež jednotlivé platby terminálom neboli účtované samostatne. Uzávierky boli realizované za viacero dní a jedným zápisom bola zaúčtovaná súhrnná čiastka. Takto je možné, že v týchto súhrnných čiastkach boli vykonané aj platy vykonané z účtu I. Č.. K príjmovým pokladničným dokladom o prijatých čiastkach od poškodenej uvedeným v odpovedi 3.1.5 uviedol, že tieto v účtovníctve spoločnosti nie sú zahrnuté, rovnako ako ani príjmy z účtu poškodenej, ktoré boli vykonávané prostredníctvom platobného terminálu. Opäť konštatoval, že tieto platby boli vykonávané prostredníctvom platobného terminálu, uzávierky z tohto terminálu neboli vykonávané na dennej baze a tiež jednotlivé platby terminálom neboli účtované samostatne. Uzávierky boli realizované za viacero dní a jedným zápisom bola zaúčtovaná súhrnná čiastka. Takto je možné, že v týchto súhrnných čiastkach boli vykonané aj platy vykonané z účtu I. Č..

Pri svojom výsluchu uviedol, že ako podklady pre vypracovanie znaleckého posudku slúžia hlavne vyšetrovací spis a doklady zabezpečené vyšetrovateľom. Ak mu nejaké doklady chýbajú, tak vyzve vyšetrovateľa, aby mu predložil potrebné doklady. Je možné, že výstupy z účtovnej evidencie sú zasielané v elektronickej forme, zvyčajne v súbore PDF, ktoré sa v princípe nedajú zmeniť. Za úplnosť podkladov k vypracovaniu znaleckého posudku zodpovedám on na základe svojho uváženia, či sú tieto podklady postačujúce na zodpovedanie položených otázok. Za správnosť účtovníctva zodpovedá účtovná jednotka. Každú prílohu, teda elektronickú, ktorá je aj v posudku, si otvorí a zisťuje akej veci sa daná príloha týka. Spôsob obstarania dokladov má na starosti len vyšetrovateľ. Na otázku, či disponoval pri vypracovaní posudku nejakým čestným vyhlásením štatutárov alebo účtovnej jednotky o správnosti a úplnosti dodaných podkladov uviedol, že sa ešte nestretol s takým vyhlásením, nakoľko zákon o účtovníctve ukladá účtovnej jednotke, aby viedla účtovníctvo správne a úplne. Preto predpokladá, že bolo takto vedené. Hlavne z informácií, ktoré sa nachádzajú v hlavičke každej písomnosti, sa dá usudzovať, že daná písomnosť sa týka spoločnosti U. A. a následne aj z obsahu jednotlivých zápisov uvedených v pokladničnej a bankovej knihe, ktoré sa týkajú podnikateľskej činnosti danej spoločnosti. Zásadou účtovníctva je, že bez dokladu nie je účtovný zápis. Ak si vyberieme ktorúkoľvek položku z pokladničnej alebo bankovej knihy, musí k nej existovať prvotný účtovný doklad. V tomto prípade boli tie prvotné podklady doklady pani Č. a on ich hľadal v pokladničnej knihe.

V znaleckom posudku č. 27/2017 z odboru stavebníctvo, odhad hodnoty nehnuteľností Y.. S.Ž. B. stanovila všeobecnú hodnou predmetného bytu k dátumu 11.12.2014 a to na sumu 10.600 eur a rovnakú aj k dátumu 16.1.2015 a v doplnení k znaleckému posudku hodnotu ku dňu 27.10.2016 a to na sumu 10.900 eur, ktorá je totožná s hodnotou ku dňa 4.11.2016.

Pri svojom výsluchu znalkyňa uviedla, že pri určení hodnoty danej nehnuteľnosti postupovala som takým spôsobom, že prišla na ohliadku daného bytu, bol tam s ňou prítomný predpokladá, že majiteľ bytu, ona ho neligimitovala, ktorý ju previedol po byte a ona sa ho opýtala v akom stave bol byt k dátumom, ku ktorým mala vypracovať znalecký posudok. On jej popísal konštrukcie, ktoré tam boli vtedy urobené, v decembri 2014 až január 2015. Oboznámil ju s tým, že byt bol v pôvodnom stave, akurát bolo vymurované jadro, boli tam nejaké staré keramické obklady. Všetko to potom opísala v technickom stavbe bytu. Povedal jej, že aj v roku 2012 predchádzajúci majiteľ realizoval vnútorné omietky v izbe a inak ostatné konštrukcie boli pôvodné, podlahová krytina bola PVC, kuchynská linka bola drevená s nerezovým drezom, na varenie slúžil elektrický varič a plyn nebol zapojený. Uvedené je to aj v posudku na strane číslo 4 a 5. Na záver jej uviedol, že byt bol rekonštruovaný v roku 2017 tak ako ho vtedy videla ona. Bolo to zjavné, že tá rekonštrukcia je nová, boli tam ešte maliarske pásy. Bolo zjavné, že bytový dom bol zateplený, to zistila obhliadkou, spoločné priestory boli pôvodné a PVC krytiny na schodoch a keramické dlažby na chodbách. To všetko potom zohľadnila vo výpočte pri zadávaní koeficientu štandardu. Ak bolo niečo navyše alebo nadštandardne vybavené, teda napríklad zateplenie bytového domu, tak zvýšila ten koeficient, ak niečo chýbalo, napr. keramické obklady v spoločných priestoroch, tak dala nulu a v byte to isté. Hodnotila stav podľa informácií, ktoré som mala. Keď boli vnútorné omietky urobené, tak zvýšila koeficient, povrchy podláh boli vtedy toho nižšieho štandardu, tak to o to znížila. To znamená, že prešla každú konštrukciu, ktorá je potom uvedená v tabuľke, pokiaľ sa týka bytového domu a čo sa týka zariadenia bytu následne počítala opotrebenie konštrukcie, ktoré sa ráta z určitej

predpokladanej životnosti, čo je pomer veku konštrukcie ku predpokladanej životnosti konštrukcie. To je potom uvedené v nasledujúcej tabuľke, technický stav a výsledné opotrebenie je priemerné a jej vyšlo 27,63%. Týmto opotrebením sa potom násobí východisková hodnota. Východisková hodnota sú vlastne finančné náklady, za ktoré by sa dala konštrukcia v danom čase postaviť. Technická hodnota konštrukcie je potom znížená o to opotrebenie, čiže vynásobená tými percentami. Následne som stanovovala všeobecnú hodnotu bytu a tu sa zohľadňujú viaceré faktory. To je znovu uvedené v tabuľke na strane 8 posudku. Zohľadňuje sa trh v danej lokalite, poloha bytového domu, je tam uvedených 16 týchto faktorov, ktoré sa zohľadňujú. Potom sa tá technická hodnota vynásobuje výsledným koeficientom polohovej diferenciácie, tak vlastne dostáva všeobecnú hodnotu bytu. Potom aj tak jednoducho zhodnotila, že ten byt v tom čase pri prepočítaní na meter štvorcový mohol mať takúto hodnotu. K tomu druhému dátumu tam bol rozdiel len v koeficiente cenovej úrovne, ktorý odráža nárast cien stavebných prác oproti koeficientu, ktorý sa každým štvrtkom mení. Potom k tým dvom dátumom je rozdiel nepatrný a všeobecná hodnota sa zaokrúhľuje na stovky, takže takto cenu zaokrúhlila. V byte rozprávala len s tým pánom, s ktorým bola na ohliadke, tak to v posudku myslela tak, že on jej sprostredkovane podal informácie od pôvodných vlastníkov ako sa to robilo, pretože on kúpil ten byt neskôr. Pre jej výpočet nebolo dôležité, za akú cenu kúpil byt on, zaujímal sa len o technické veci. Na otázku, či by malo nejaký vplyv na výslednú hodnotu bytu to, ak by ten stav pred rekonštrukciou bol iný ako ho popísal ten pán uviedla, že ak by tam bolo výrazne niečo zničené alebo rozbité, tak mohlo by to mať nejaký vplyv ale nepatrný, možno rádovo v desiatkach eur. Všeobecná hodnota je odhad hodnoty nehnuteľností, čiže je tam aj subjektívny názor znalca aj stav trhu a stav cien nehnuteľností v tom čase na trhu a s tým zohľadnením všetkého, čo som vedela, tak došla k uvedenému záveru. Ak by sme sa bavili o tých zvýšeníach jednotlivých koeficientov, nevedela, aký by to malo nárast alebo pokles, ale nebol by to výrazný rozdiel v cene. Ku koeficientu opotrebenie dverí alebo okien uviedla, že sa myslia aj okná v spoločných priestoroch. Ku koeficientu polohovej diferenciácie a to k položke súčasný technický stav bytu a to ohodnotením, že nevyžaduje opravu, len bežnú údržbu, znalkyňa uviedla, že sa to myslí na celú nehnuteľnosť aj s bytovým domom, čo sa týka tých bežných udržiavacích prác ako výmena omietok, podlahových krytín, to sú udržiavacie práce, ktoré uviedla, že sa to vyžaduje v rámci bežnej údržby. Bežná údržba zahŕňa aj výmenu okien a dverí. Vymurovanie jadra je už skôr stavebná práca, ale to mala uvedené, že to už bolo vymurované. Teda bolo potrebné vymeniť len obklady, urobiť povrchové úpravy. Pretože aj keď ľudia v domoch si robia nejaké výmeny podláh a opravy, tak si to nevyžaduje ani stavebné povolenie, pretože sú to udržiavacie práce. Pokiaľ by tam nebolo murované jadro, či by to malo vplyv na stanovenú hodnotu a koeficient v posudku, uviedla, že je to veľmi diskutabilné. Pokiaľ sa jedná o bytové jadro, môže byť aj murované aj umakartové, je to štandard a je to tak malý rozsah v tom byte, že to ani veľmi neovplyvní výslednú cenu. Čo sa týka všeobecnej hodnoty bytu, tak tam najväčšiu časť tvorí časť spoločných priestorov asi 70% a potom prichádza na rad ten stav bytu. Znalec to zohľadňuje koeficientom štandardu, napr. ak je linka na mieru so vstavanými spotrebičmi, tak koeficient zvýši. Samozrejme opotrebenie je tam oveľa menšie podľa toho, kedy sa hodnotí a kedy bola linka robená, teda podľa veku tej rekonštrukcie. Tak je zostavená metodika, kde sa tie koeficienty zohľadňujú, to sú cenové podiely hodnotenej stavby na celkovej cene so zohľadnením spoluvlastníckeho podielu toho bytu. Na otázku, ak by bol byt možno až luxusne zariadený ale celkový stav nehnuteľnosti nejakého bytového domu by bol zlý až nevyhovujúci, ako by sa to premietlo alebo či vôbec do cenu nehnuteľností uviedla, že premietalo by sa to do koeficientov tých cenových podielov, ktoré odrážajú akú hodnotu majú rekonštrukcie, ale čo sa týka celkovej ceny bytu tam je veľa faktorov a veľmi na to vplýva najmä lokalita bytu, občianska vybavenosť, poloha bytu v rámci bytového domu, ako je byt orientovaný, koľko bytov je v bytovom dome. Toto všetko sa zohľadňuje pri stanovení koeficientu polohovej diferenciácie. Ten stav bytového domu bude mať vplyv na hodnotu bytu, ale aj tak bude cena vyššia ako pôvodného bytu. Pri ohodnocovaní sa hodnotia zabudované konštrukcie, medzi ktoré patrí aj linka, vstavané skrine, to čo je napevno namontované.

Poškodená podala v danej veci trestné oznámenie dňa 9.2.2017, pri ktorom oznámení uviedla skutočnosti ohľadom predmetného bytu s tým, že potom, čo sa na spoločnosť, resp. obžalovaného a svedka D. obrátila s tým, že chce pôžičku, povedali jej, že pôžičku dostane a potom založí byt, potom ako dlh vyrovná, byt opäť prejde na ňu. Obžalovaný jej dal podpísať kopolu papierov a jej podpis je tam najmenej sedemkrát, priznala, že nevedela, čo podpisuje, pretože bola presvedčená, že sú to papiere k pôžičke. V ďalšom uviedla skutočnosti ohľadom splácania pôžičky, ako aj tie, ktoré sa už týkali oznámenia svedka W.. K. O., že on predmetný byt nadobudol do svojho vlastníctva s tým, že v dôsledku toho žiadala potom od obžalovaného sumu 7.000 eur, s čím mal obžalovaný súhlasiť, no žiadne peniaze jej neposlal.

Obžalovaný predložil listiny ohľadom právneho vzťahu poškodenej a spoločnosti.

Podľa zmluvy o úvere zo dňa 17.12.2014 spoločnosť ako veriteľ požičala poškodenej ako dlžníčke sumu 1.025 eur ako bezúčelový úver s dohodnutým úrokom 22,93%. V zmysle čl. II bod 2. dlžník podpisom tejto zmluvy potvrdil previatie pôžičky v sume 1.025 eur a súčasne sa zaviazal predmetnú sumu s dohodnutým úrokom v sume 235 eur vrátiť veriteľovi v splátkach za podmienok uvedených v zmluve.

Článok III upravoval splácanie pôžičky tak, že poskytnutý úver mal dlžník splatiť veriteľovi v 21 splátkach vždy k 20. dňu v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom došlo k uzatvoreniu zmluvy v sume po 60 eur.

Čas plnenia upravoval čl. IV., v zmysle ktorého plnenie zo strany dlžníka je uskutočnené riadne a včas, ak je splátka, resp. celý jej dlh spolu s úrokmi k ním prislúchajúcich odovzdaná v deň splatnosti dlžníkom veriteľovi v hotovosti do pokladne na sídle veriteľa, resp. pripísaná v deň splatnosti na účet veriteľa.

Článok V. obsahoval ďalšie dojednané podmienky, v zmysle ktorých zmluvné strany vyhlásili, že zmluvu uzavreli slobodne a vážne, bez nátlaku nie v tiesni a núdzi a jej podmienky považujú za výhodné pre obidve zmluvné strany. Právne vzťahy z tejto zmluvy vyplývajúce a ňou výslovne neupravené sa spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka so zreteľom na účel tejto zmluvy, ktorý zmluvné strany pri jej uzatváraní sledovali. Bod 5. obsahoval prehlásenie, že zmluvné strany sa dôkladne oboznámili s textom zmluvy a ako prejav toho, že zmluva obsahuje ich zrozumiteľne prejavenu vôľu, ju vlastnoručne podpisujú.

Zmluva bola uzatvorená vo A. C. D. a za veriteľa bola opatrená pečiatkou spoločnosti a podpisom a súčasne aj podpisom pri dlžníkovi.

Ďalšia obžalovaným predložená zmluva o úvere bola zo dňa 19.12.2014, ktorú rovnako uzavreli spoločnosť ako veriteľ a poškodená ako dlžník, predmetom tejto zmluvy bolo požičanie sumy 240 eur dlžníkovi. Článok III. opäť upravoval splácanie pôžičky v splátkach s tým, že dlžník pôžičku splatí po splatení všetkých predchádzajúcich pôžičiek voči veriteľovi a obsahoval aj dojednanie, že riadne a včasné splácanie pôžičiek v sume 60 eur mesačne je podmienkou užívania bytu na adrese O.Q. W. XXXX. Ostatné dojednania boli totožné so znením skoršej zmluvy.

Napokon obžalovaným predložená bola aj zmluva o úvere zo dňa 12.1.2015. Predmetom tejto bolo poskytnutie pôžičky veriteľom dlžníkovi v sume 2.050 eur, ktorú sa dlžník zaviazal vrátiť s dohodnutým úrokom v sume 470 eur v 42 splátkach v sume po 60 eur za podmienok uvedených v zmluve.

Aj táto zmluva bola podľa uvedeného uzatvorená vo A. C. D. a pri uvedení dlžník obsahoval nečitateľný podpis.

Výdavkové pokladničné doklady boli predložené v počte päť a to zo dňa 17.12.2014, vystavený spoločnosťou, podľa ktorého bola poškodenej vyplatená suma 1.025 eur, kde v časti účel bolo uvedené - pôžička zmluva o úvere a v časti podpis príjemcu je nečitateľný podpis a rovnako aj v kolónke vyhotovil.

Aj na výdavkových pokladničných dokladoch, ktoré všetky boli vystavené spoločnosťou, boli nečitateľné podpisy príjemcu a osoby, ktorá doklady vystavila. Na doklade zo dňa 17.12.2014 na sumu 286 eur je uvedené, že sa jedná o zálohu za kúpu bytu, na doklade zo dňa 19.12.2014 na sumu 240 eur je ako účel uvedená pôžička, rovnako ako aj na doklade zo dňa 12.1.2015 na sumu 2.050 eur. Napokon na doklade zo dňa 16.1.2015 na sumu 1.814 eur je ako účel uvedené, že sa jedná o doplatok kúpnej ceny bytu.

Obžalovaný ako veriteľ a W. Č. ako dlžník uzavreli zmluvu o pôžičke a to dňa 22.2.2016, na základe ktorej obžalovaný požičal dlžníkovi sumu 1.000 eur a tento sa ju zaviazal splatiť spolu s dohodnutým úrokom v sume 22,50 eur. Prevzatie sumy poskytnutej pôžičky potvrdil dlžník na výdavkom pokladničnom doklade vystavenom obžalovaným v uvedený deň 22.2.2016.

Z listín doložených do konania Okresným úradom Vranov nad Topľou, katastrálny odbor súd zistil nasledovne:

Rozhodnutím zo dňa 16.1.2015 číslo vkladu A. XXXX/XX podľa ustanovenia § 31 ods. 3 katastrálneho zákona povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti k nehnuteľnosti v katastrálnom území A. C. D. - byt číslo XX, číslo vchodu X, X. p., súpisné číslo stavby XXXX na pozemku registra J. I. XXXX/X a spoluvlastnícky podiel o veľkosti XXXX/XXXXXXXX na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na pozemku registra J. I. s parcelným číslom XXXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 686 m² v prospech spoločnosti v podiele 1/1 a to na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi poškodenou ako predávajúcou a spoločnosťou ako kupujúcim. Vklad bol povolený dňa 16.1.2015 a týmto dňom nadobúda rozhodnutie právoplatnosť. Právne účinky vkladu nastávajú dňa 16.1.2015. Toto rozhodnutie sa doručovalo v zmysle v ňom uvedeného poškodenej a spoločnosti. Poškodenej bolo doručené dňa 21.1.2015.

Kúpna zmluva o prevode nehnuteľností podľa ustanovení § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka bola uzavretá medzi poškodeniu K. Č.I. ako predávajúcim a spoločnosťou, za ktorú konal konateľ - obžalovaný, ako kupujúcim dňa 17.12.2014. Zmluvné strany vyhlásili, že sú spôsobilé na právne úkony a vyjadrujú svoju slobodnú, vážnu a spoločnú vôľu v tejto zmluve s v nej uvedeným obsahom. Podľa čl. I. predmetom zmluvy je prevod vlastníckych práv k nehnuteľnosti - predmetnému bytu a spoluvlastníckemu podielu tak ako bol uvedený aj v rozhodnutí o vklade v podiele 1/1. V článku I. je obsiahnutý popis bytu a to ohľadom jeho výmery, vnútorného vybavenia ako aj ďalšie vybavenie a príslušenstvo vrátane spoločných častí a spoločných zariadení domu. V bode 8. článku je uvedené, že predávajúci nadobudol nehnuteľnosti na základe zmluvy č. XX/XXXX/XXXX o prevode vlastníctva bytu v obytnom dome zo dňa 10.12.2014.

Článok II. obsahuje dojednania o kúpnej cene a platobné podmienky. Podľa bodu 1. predávajúci a kupujúci sa dohodli, že kúpna cena za prevádzané nehnuteľnosti je vo výške 2.100 eur, ktorú sa kupujúci zaväzuje zaplatiť predávajúcemu uvedeným spôsobom a to tak, že suma 286 eur bude vyplatená v hotovosti k rukám predávajúceho ako preddavok kúpnej ceny a suma 1.814 eur bude vyplatená v hotovosti k rukám predávajúceho v deň povolenia vkladu vlastníckeho práva katastrálnym odborom Okresného úradu Vranov nad Topľou na základe tejto zmluvy. Článok III. obsahoval vyhlásenia predávajúceho a článok IV. ustanovenia o prevode vlastníctva, článok V. ustanovenia o správe domu a článok VI. Spoločné a záverečné ustanovenia. Zakupujúceho - spoločnosť zmluvu podpísal konateľ spoločnosti - obžalovaný. Podpis predávajúceho - poškodenej bol overený dňa 17.12.2014 na notárskom úrade vo Vranove nad Topľou, notára W.. H. J., notárskym koncipientom B.. O. I. a v centrálnom registri podpisov mu bolo pridelené poradové číslo L. XXXXXX/XXXX. Osvedčenie o pravosti podpisu obsahuje aj upozornenie, že notár legalizáciou neosvedčuje pravdivosť skutočností uvádzaných v listine.

Rozhodnutím zo dňa 4.11.2016 číslo vkladu A. XXXX/XXXX Okresný úrad Vranov nad Topľou, katastrálny odbor podľa ustanovenia § 31 ods. 3 katastrálneho zákona povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti k nehnuteľnosti v katastrálnom území Vranov nad Topľou - predmetný byt a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu (bližšia špecifikácia ako v rozhodnutí č. XXXX/XX) v prospech W.. Y.. K. O. v podiele 1/1 a to na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi spoločnosťou ako predávajúcou a W.. Y.. K. O. ako kupujúcim. Vklad bol povolený dňa 4.11.2016 a týmto dňom nadobúda rozhodnutie právoplatnosť a týmto dňom nastávajú aj právne účinky vkladu.

Kúpna zmluva bola uzatvorená medzi spoločnosťou ako predávajúcou a W.. Y.. K. O. ako kupujúcim dňa 27.10.2016, pričom kúpna cena bola dohodou účastníkov stanovená na 10.000 eur.

Medzi listinami predloženými do konania obžalovaným sa nachádza aj kúpna zmluva o predaji predmetného bytu v totožnom znení ako kúpna zmluva zo dňa 17.12.2014, táto však bola datovaná dňom 11.12.2014. Podpis predávajúceho - poškodenej bol taktiež overený a to dňa 11.12.2014 na notárskom úrade vo Vranove nad Topľou, notára W.. Š. Š., jeho povereným zamestnancom W. O. a v centrálnom registri podpisov mu bolo pridelené poradové číslo L. XXXXXX/XXXX. Osvedčenie o pravosti podpisu rovnako obsahuje aj upozornenie, že notár legalizáciou neosvedčuje pravdivosť skutočností uvádzaných v listine.

Do konania boli predložené listiny aj poškodenej.

Predložila poštový poukaz o jej úhrade sumy 219 eur v prospech mesta Vranov nad Topľou dňa 11.12.2014 s uvedením variabilného symbolu totožného s číslom zmluvy o prevode bytu do jej osobného vlastníctva.

Taktiež predložila výdavkový pokladničný doklad zo dňa 17.12.2014o vyplatení jej sumy 1.025 eur titulom pôžičky, zmluvy o úvere spoločnosťou.

O úhradách v prospech spoločnosti predložila príjmové pokladničné doklady vystavené spoločnosťou, na ktorých sa uvádza, že sa jedná o sumu splátky, resp. splátky za byt, prijaté od poškodenej, opatrené podpismi príjemcu a to zo dňa 19.1.2015 a 19.2.2015 na sumu po 60 eur, zo dňa 23.3.2015 na sumu 30 eur, zo dňa 21.4.2015 na sumu 90 eur, zo dňa 19.5.2015, 25.6.2015, 21.7.2015, 21.8.2015, 21.9.2015, 20.10.2015 (nie je opatrený pečiatkou spoločnosti), 20.11.2015, 16.12.2015, 20.1.2016, 19.2.2016 na sumu po 60 eur a zo dňa 18.5.2016 na sumu 170 eur s uvedením, že sa jedná o doplatok za apríl.

Z výpisu z účtu I. Č., dcéry poškodenej, vedeného v L. S. sú zrejmé jednotlivé úhrady u obchodníka - spoločnosť a to dňa 16.5.2016 v sume 130 eur, 14.6.2015 v sume 117 eur, 14.7.2016 dve sumy a to 30 eur a 120 eur, 15.8.2016 v sume 200 eur a dňa 14.9.2016 v sume 50 eur a 100 eur, dňa 18.10.2016 v sume 150 eur.

Z platobných dokladov SIPO a to aj náhradných je zrejmé, že poškodená v období od januára 2015 do novembra 2015 a následne aj v období február a marec 2016, august a september 2016 uhrádzala poplatky za odber elektriny, koncesionárske poplatky za rozhlas a televíziu ako aj nájom SVB.

Poškodená predložila aj rozhodnutie Okresného úradu Vranov nad Topľou, katastrálny odbor číslo vkladu A. XXXX/XXXX, na ktorého druhej strane je rukou uvedený text, „od 4.11.2016 som novým majiteľom bytu, prosím kontaktujte ma“ s uvedeným telefónnym číslom a následne text: „Dňa 7.11.2016 pristúpim k výmene zámku, ak by som sa s vami nevedel spojiť.“ Taktiež poškodená predložila rozhodnutie číslo vkladu A. XXXX/XX a zmluvu č. XX/XXXX/XXXX.

Doklady o úhradách zo strany poškodenej predložil aj obžalovaný, všetky o úhrade sumy 60 eur a to zo dňa 19.2.2015, 21.7.2015, 21.8.2015, 20.11.2015 a 16.12.2015.

Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX zo dňa 3.5.2016 vyplýva, že vlastníkom predmetného bytu v podiele 1/1 bola spoločnosť, pričom ako titul nadobudnutia je uvedená kúpna zmluva zo dňa 17.12.2014, A. XXXX/XXXX. Podľa výpisu zo dňa 8.1.2015 bolo vlastníkom predmetného bytu mesto Vranov nad Topľou a plomba bola vyznačená v dôsledku konaní A. XXXX/XXXX a XXXX/XXXX.

Spoločnosť listom zo dňa 11.4.2016 adresovaným poškodenej túto vyzvala na úhradu nedoplatku v sume 1.076 eur s tým, že v prípade neuhradenia bude nútená dlh vyrovnať predajom nehnuteľností - predmetného bytu. Poškodenej bol list doručený dňa 12.4.2016.

O. Ú. O..U..L.. vo svojej správe uviedla, že vlastníkom predmetného bytu bola od 1.1.2015 do 4.11.2016 spoločnosť, následne od 5.11.2016 do 31.12.2016 W.. Y.. K. O. a od 1.1.2017 do podania správy dňa 7.4.2017 A. Č., že mesto A. odpredalo byt do osobného vlastníctva a zároveň vyradil zo svojej evidencie poškodenú k 31.12.2014, povolení vkladu do katastra nehnuteľností sa novým vlastníkom stala spoločnosť a poškodená tam bývala naďalej ako nájomca bytu. Za obdobie od 01/2015 do 10/2016 evidovali na byte nedoplatok v sume 310,96 eur, čo bol nezaplatený predpis za 5,6,7/2016.

Dňa 27.10.2016 vystavili uvedená správcovská spoločnosť upomienku adresovanú poškodenej o nedoplatku k 30.9.2016 na sumu 310,96 eur a vyzvala ju na úhradu. V dolnej časti sú uvedené údaje potrebné na úhradu sumy.

Podľa výpisu z príkazu na úhradu uvedená suma 310,96 eur bola uhradená dňa 27.10.2016 obžalovaným a v tento deň aj správca vystavil pre spoločnosť potvrdenie, že na predmetnom byte, ktorého vlastníkom je spoločnosť, neevidujú nedoplatky na zálohových platbách.

Z výpisu z Obchodného registra spoločnosti je zrejmé, že sídlo mala vo A. C. D. C. P. Q.. J. Q., predmetom podnikania mimo iného bol aj nájom a prenájom nehnuteľností a konateľom spoločnosti bol obžalovaný.

Do konania boli zabezpečené aj daňové priznania k dani z príjmov právnickej osoby - spoločnosti za roky 2014 a 2015.

Notár W. Š. Š. vo svojom vyjadrení uviedol, že podpis poškodenej bol na ich úrade v období od 12/2014 do 01/2015 overený jedenkrát a to dňa 11.12.2014 pod č. XXXXXX/XXXX na kúpnej zmluve v troch vyhotoveniach. Tiež uviedol, že kópie zmlúv sa na úrade nenachádzajú, že tieto si prevzala poškodená. Daná skutočnosť o osvedčení podpisu vyplýva aj z osvedčovacej knihy pod poradovým číslom XXX a prideleným číslom Notárskeho centrálného registra XXXXXX/XXXX.

W. H. J., notárka vo svojej správe uviedla, že vo vzťahu k poškodenej bol v označenom období na ich úrade vykonaný notársky úkon - osvedčenie pravosti podpisu, pričom v prípade osvedčenia podpisu notárom, resp. jeho zamestnancom sa listiny u notára neuschovávajú. Notárka predložila súdu aj kópiu podpisu poškodenej z osvedčovacej knihy pod poradovým číslom XXXX a prideleným číslom Notárskeho centrálného registra XXXXXX/XXXX.

Obhajoba predložila súdu znalecký posudok č. 2/2009 Y. W. R. zo dňa 20.2.2019, v ktorom stanovil všeobecnú hodnotu v ňom uvedených pozemkov zapísaných na LV č. XXX, katastrálne územie S., a to na sumu 341.000 eur. Podľa predloženej kúpnej zmluvy zo dňa 18.1.2014 medzi predávajúcim - spoločnosťou S. XX, O..U..L., zastúpenej konateľom - B. R. D. a kupujúcim Q. E., O..U..L. bola dojednaná za aj v posudku uvedené parcely kúpna cena 1 euro. Podľa kúpnej zmluvy zo dňa 13.2.2008 tieto nehnuteľnosti nadobudla spoločnosť S. XX, O..U..L. za sumu 119.498,11 eur.

Taktiež obhajoba predložila trestné oznámenia podaná spoločnosťou X. O..U..L., zastúpenej konateľom spoločnosti - obžalovaným na B. R. D., skoršieho konateľa spoločnosti X. O..U..L., ktorý podľa uvedeného bol odvolaný z funkcie konateľa z dôvodu jeho nevysvetlených a neobjasnených konaní, ktoré boli v rozpore s povinnosťami a najmä zodpovednosťou konateľa, ktoré konanie boli bližšie v podaní popísané.

Ohľadom vedenia účtu spoločnosti a obžalovaného v bankách boli vyžiadané správy od príslušných subjektov, pričom D. S., X..O., M. S., X..O., A. Ú. S., X..O., P. S., X..O., L. S. O., X..O. oznámili, že spoločnosť ani obžalovaný nemali u nich vedený žiadny účet

Č. L. S., X..O. oznámila, že spoločnosť aj obžalovaný mali u nich vedený účet, ale oba boli zrušené ešte v roku 2009.

O. O., X..O. oznámila, že spoločnosť má vedený jeden business účet, na ktorom k 21.2.2017 evidovali debet -5.171,94 eur a taktiež má poskytnutý úver 35.000 eur, na ktorom k uvedenému dátumu zostatok pohľadávky predstavuje 11.109,91 eur. Obžalovaný mal vedené sporenia a úvery ako aj sporožiro účet, ktoré už boli splatené alebo zrušené, no ku dňu 21.2.2017 mal v banke úver so zostatkom pohľadávky 10.766,95 eur. K príslušným úverom a účtom predložili aj výpisy z nich.

L. S. O., X..O. oznámila, že účet č. XXXXXXXX/XXXX je vedený na meno I. Č. s tým, že disponentmi k účtu sú poškodená ako jej zákonný zástupca a W. Č.. Priložili výpis z účtu, z ktorého sú zrejmé jednotlivé úhrady v prospech spoločnosti tak ako ich už súd uviedol vyššie.

Svedok U. I. poskytol listiny týkajúce sa jeho právneho vzťahu so spoločnosťou a to výdavkový pokladničný doklad vystavený spoločnosťou o prevzatí sumy 13.138 eur ako kúpnej ceny, ktorá mu bola vyplatená na základe kúpnej zmluvy o prevode nehnuteľností zo dňa 12.10.2011 uzavretej medzi svedkom ako predávajúcim a spoločnosťou, v mene ktorej konal konateľ B. R. D., predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k rodinnému domu a prísluším pozemkom. Správa katastra Vranov nad Topľou povolila vklad vlastníckeho práva na základe tejto kúpnej zmluvy v prospech spoločnosti rozhodnutím zo dňa 13.10.2011 číslo vkladu V XXXX/XX.

Dňa 14.10.2011 spoločnosť ako budúci predávajúci a svedok U. I. ako budúci kupujúci uzavreli aj zmluvu o budúcej zmluve podľa § 50a a nasl. Občianskeho zákonníka. V zmluve sa zmluvné strany zaviazali uzavrieť zmluvu o prevode nehnuteľností uvedených aj v kúpnej zmluve s tým, že budúci kupujúci predloží budúcemu predávajúcemu zmluvu o prevode nehnuteľností a najneskôr do 30.10.2012 zmluvné strany uzatvoria kúpnu zmluvu, na základe ktorej nadobudne špecifikované nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva budúci kupujúci. V zmysle ďalších dojednaní budúci predávajúci sa zaviazal špecifikované nehnuteľnosti budúcemu kupujúcemu do jeho výlučného vlastníctva za vzájomne dohodnutú kúpnu cenu 10.834 eur, ktorá bude vyplatená budúcemu predávajúcemu v deň podania návrhu na vklad vlastníckeho práva. V prípade, že budúci kupujúci neuzatvorí kúpnu zmluvu v uvedenej lehote, aj napriek tomu, že budúci predávajúci splní všetky podmienky riadne a včas, táto zmluva o budúcej zmluve stráca svoju platnosť a účinnosť. Podľa svedkom predloženej nájomnej zmluvy spoločnosť ako vlastník prenajímala špecifikované v zmluve nehnuteľnosti svedkovi na dobu určitú od 14.10.2011 do 30.4.2012.

Na základe kúpnej zmluvy zo dňa 9.3.2012 spoločnosť ako predávajúci a výlučný vlastník špecifikovaných nehnuteľností previedla na svedka I. ako kupujúceho vlastnícke právo k nehnuteľnostiam za kúpnu cenu 10.834 eur.

Svedkovi U. I. ako dlžníkovi poskytla spoločnosť ako veriteľ úver v sume 670 eur na základe zmluvy o úvere č. M. zo dňa 21.2.2012.

Aj v prípade zmluvy o budúcej zmluve ako aj nájomnej zmluvy a následne kúpnej zmluvy zo dňa 9.3.2012 a taktiež zmluvy o úvere spoločnosť konala zastúpená konateľom B.. R. D..

Z rozhodnutia Okresného úradu Vranov nad Topľou, katastrálny odbor zo dňa 31.1.2017 číslo vkladu A. XX/XXXX vyplýva, že úrad povolil vklad vlastníckeho práva k predmetnému bytu v prospech A. Č. a to na základe kúpnej zmluvy uzavretej B. W. Y. K. O. ako predávajúcim a A. Č. ako kupujúcim. Predmetná kúpna zmluva bola uzavretá dňa 5.1.2017 a článok 5. obsahuje popis bytu, spoločných častí a spoločných zariadení domu. Dojednaná bola kúpna cena 15.000 eur.

Vyšetrovateľ v prípravnom konaní vyzval B. N. ako osobu, ktorá viedla účtovníctvo spoločnosti na podanie správy, ktorá však oznámila, že účtovné doklady odovzdala spoločnosti, o čom predložila preberací protokol. Následne o podanie správy požiadal vyšetrovateľ spoločnosť, za ktorú správu podal obžalovaný ako konateľ a súčasne uviedol, že dňa 16.10.2017 došlo k odcudzeniu dokladov spoločnosti za roky 2014, 2015 a 2016, o čom urobil trestné oznámenie na OO PZ v Slovenskej Kajni.

Podľa odpisu z registra trestov obžalovaný bol dvakrát súdne trestaný a to v konaní Krajského súdu Košice sp. zn. 1T/9/2003 pre trestný čin podľa § 148a ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere dva roky, výkon ktorého bol odložený pri stanovení skúšobnej doby do 9.2.2013 a druhýkrát v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 2T/57/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 10To/5/2015 a to pre prečin podľa § 360a ods. 1 písm. a), b), c), e) Trestného zákona a taktiež bol mu uložený trest odňatia slobody a to vo výmere päť mesiacov, výkon ktorého bol odložený pri stanovení skúšobnej doby v trvaní dva roky za súčasného uloženia obmedzenia a povinnosti. V prípade oboch odsúdení sa a obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený.

Zo spisov tunajšieho súdu súd zistil, že v konaní sp. zn. 13T/66/2019 súd uznesením zo dňa 29.3.2022 postúpil trestné stíhanie obžalovaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť dňa 13.12.2018 vo vzťahu k svojej manželke X. L. Okresnému úradu Vranov nad Topľou, odbor všeobecnej vnútornej správy, nakoľko nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal byť prejednaný ako priestupok. V čase vyhlásenia tohto rozsudku vec nebola právoplatne skončená.

Vo veci sp. zn. 13T/65/2018 súd schválil zmier uzavretý medzi obžalovaným a a poškodenou Ž. R. a zastavil trestné stíhanie proti obžalovanému pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že tento dňa 16.02.2017 v čase okolo 12:30 hod., prostredníctvom platobnej karty vydanéj k bankovému účtu

vedeného vo A. Ú. S. M. A. C. D., číslo účtu O. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, ktorého majiteľkou je Ž. R., C.. XX.XX.XXXX, trvale bytom ul. T. XXX/XX, A., L.. A. C. D., ktorá mu bola spolu s PIN kódom zverená v súvislosti s vyplatením pôžičky vo výške 91 eur aj s úrokom, z platobného terminálu umiestneného v priestoroch prevádzky záložne spoločnosti U. A. O..U..L., so sídlom M. Č.. XX, XXX XX A. C. D., bez súhlasu a vedomia majiteľky účtu, bezhotovostne previedol z uvedeného účtu okrem finančnej hotovosti vo výške 91 eur aj finančnú hotovosť vo výške 130 eur ako úhradu za poskytnutú pôžičku pre U. R. vo výške istiny 100 eur zo dňa 17.02.2016, kde takto získané finančné prostriedky si ponechal, čím svojím konaním spôsobil Ž. R. škodu vo výške 130 eur.

Konania pod sp. zn. 2T/78/2010 a 12T/10/2013 sa týkali pôvodne podaných obžalôb, pričom v konaní sp. zn. 2T/78/2010 súd postúpil vec obžalovaného na prejednanie priestupku a v konaní sp. zn. 12T/10/2013 súd odmietol obžalobu, pričom následne bola opätovne podaná a konalo sa o nej pod sp. zn. 2T/57/2014.

V registri priestupkov MV SR má obžalovaný do času spáchania skutku osem záznamov, pričom vo všetkých prípadoch sa jedná o priestupky na úseku cestnej dopravy, ktoré boli riešené v blokovom konaní ukladaním pokút.

Obec C. N. vo svojej správe uviedla, že obžalovaný má trvalý pobyt v obci, ale v obci sa dlhodobo nezdržiava, býva vo A. C. D..

Mesto A. C. D. k osobe obžalovaného uviedlo, že je prihlásený k trvalému pobytu na adrese C. N. XXX a prechodný pobyt má na adrese L. XX/XX A. A. C. D.. Súčasne uviedli, že v evidencii priestupkov vedenú záznam o tom, že bol stíhaný za priestupok spáchaný na území mesta.

K výroku o vine súd uvádza.

Trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu. Pre naplnenie zákonných znakov podľa ods. 2 uvedeného paragrafu sa vyžaduje spôsobenie väčšej škody.

Objektívna stránka trestného činu je obligatórnym znakom každej skutkovej podstaty trestného činu, pričom pozostáva z konania (protiprávneho konania páchatel'a), následku a príčinného vzťahu medzi konaním a následkom. Je v podstate definíciou toho - ktorého trestného činu, popisuje trestný čin a tým ho zároveň aj odlišuje od ostatných trestných činov. Od subjektívnej stránky sa odlišuje tým, že popisuje znaky, ktoré existujú v objektívnej realite, ktoré sú postrehnuteľné aj iným osobám ako páchatel'ovi a ktoré menia určité vzťahy vo vonkajšom svete; naproti tomu subjektívna stránka popisuje okolnosti, ktoré sú „vo vnútri“ páchatel'a a nie sú postrehnuteľné inými osobami, avšak ktoré je možné zistiť práve zo spôsobu spáchania trestného činu, t.j. najmä z konania páchatel'a vo vonkajšom svete a ním spôsobeného následku.

Pri trestnom čine podvodu objektívna stránka zahŕňa jednak to, že páchatel' uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl (konanie), že táto osoba v dôsledku svojho omylu vykoná majetkovú dispozíciu (príčinná súvislosť medzi konaním a následkom), že touto dispozíciou vznikne na cudzom majetku malá škoda (následok vo forme škody) a zároveň sa tým páchatel' alebo niekto iný obohatí (následok vo forme obohatenia).

Konaním je vo všeobecnosti prejav vôle človeka vo vonkajšom svete. Na trestnoprávne relevantné konanie sa vyžaduje, aby konanie vôľovo „patrilo“ subjektu a aby ho tento subjekt aj prejavil vo vonkajšom svete. Je nevyhnutné, aby tento prejav vôle naplňal znaky skutkovej podstaty (objektívnej stránky) konkrétneho trestného činu.

Pokiaľ sa týka konania ako znaku objektívnej stránky trestného činu podvodu, základná skutková podstata pozná dve formy protiprávneho konania, teda konaním pri trestnom čine podvodu je uvedenie iného do omylu - aktívne konanie vo vzťahu k mýliacej sa osobe; páchatel' sám uvádza inej osobe nepravdivé skutočnosti alebo zatajuje pravdivé skutočnosti a druhou formou je využitie omylu iného - pasívne konanie vo vzťahu k mýliacej sa osobe.

Spúšťacím mechanizmom pri trestnom čine podvodu je uvádzanie iného do omylu alebo využívanie omylu iného, pretože len v prípade, keď je škoda na cudzom majetku spôsobená v príčinnej súvislosti s omylom inej osoby, môže ísť o spáchanie trestného činu podvodu. Omyl je rozpor predstavy so skutočnosťou. Pre naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu podvodu sa vyžaduje, aby páchatel vedel o tom, že uvádza iného do omylu, teda aby vedel, že skutočnosti, ktoré uvádza nie sú v súlade so skutočnosťou, pričom súčasne musí mať určitú „kvalitu“ (nestačí akákoľvek nepravda) a musí byť prostriedkom spôsobilým na oklamanie iného v konkrétnej situácii. Musí byť objektívne zistiteľné, že osoba, ktorá mala uvádzať nepravdivé informácie inej osobe, skutočne neuvádzala pravdivé informácie

Omyl je akákoľvek predstava, ktorá sa nezhoduje so skutočnosťou, pričom uvedenie do omylu nie je podmienené úskočnosťou a osobitnou záľudnosťou, stačí len obyčajné nepravdivé tvrdenie, ktorého nepravdivosť nie je možné na prvý pohľad a bez predchádzajúceho pátrania poznať a ktoré je spôsobilé vyvolať nesprávnu predstavu a vzbudiť vieru v pravdivosť u oklamanej osoby.

Do omylu možno uviesť (ako aj využiť niečí omyl) len fyzickú osobu. Právnická osoba koná navonok v omyle, keď je do omylu uvedený jej štatutárny orgán, príp. jej zástupca, resp. jej zamestnanec, ak v konkrétnom prípade môže konať v mene právnickej osoby (svojho zamestnávateľa). Musí ísť teda o takú fyzickú osobu konajúcu v mene právnickej osoby, ktorej činnosť v dôsledku omylu je v príčinnej súvislosti so vznikom škody a s obohatením sa páchatel'a alebo inej osoby

K príčinnému vzťahu medzi konaním a následkom pri trestnom čine podvodu súd uvádza, že za trestný čin podvodu je možné považovať len také protiprávne konanie, ktorým bol tento následok na majetku spôsobený práve v dôsledku uvedenia do omylu alebo využitia omylu iného. Aby mohlo ísť o naplnenie všetkých znakov trestného činu podvodu je nevyhnutné, aby škoda na cudzom majetku a obohatenie iného mali základ (príčinnú súvislosť) práve „v podvodnom konaní“ páchatel'a.

Následkom trestného činu podvodu sa rozumie porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom, podvodným konaním útočí páchatel' na cudzí majetok. Obohatením sa je potrebné rozumieť neoprávnené rozmnoženie majetku páchatel'a alebo niekoho iného, toto je opakom škody, ktorá vzniká na inom majetku. Výška obohatenia sa nemusí rovnať spôsobenej škode. Obohatenie je základným znakom skutkovej podstaty trestného činu podvodu, nevyžaduje sa však jeho minimálna určitá výška, obohatenie však musí byť neoprávnené, musí byť protiprávne.

Subjektívna stránka trestného činu podvodu zahŕňa znaky vnútorné, týkajúce sa psychiky páchatel'a. Najvýznamnejším z týchto psychických vzťahov páchatel'a je zavinenie, ktoré je podmienkou trestnej zodpovednosti pri všetkých trestných činoch, je obligatónnym znakom subjektívnej stránky trestného činu. Zavinenie vyjadruje vnútorný psychický vzťah páchatel'a k určitým skutočnostiam, ktoré zakladajú trestný čin, vyjadruje psychický vzťah páchatel'a k zamýšľanému následku, zavinenie je vybudované na vedomostnej zložke a vôľovej zložke a musí sa vzťahovať na všetky skutočnosti, ktoré sú znakom skutkovej podstaty trestného činu.

Pre vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti za spáchanie trestného činu podvodu je kľúčovým preukázanie úmyslu páchatel'a. K naplneniu trestnej zodpovednosti za následok nie je totiž dostatočné následok len spôsobiť, ale je nevyhnutné ho aj zaviniť.

Skutková podstata trestného činu podvodu vyžaduje úmyselné zavinenie, ktorým zavinením musia byť pokryté všetky znaky základnej skutkovej podstaty trestného činu podvodu. Ak by úmyselné zavinenie nebolo dané čo i len k jednému znaku základnej skutkovej podstaty, nemožno vyvodiť trestnú zodpovednosť za spáchanie trestného činu podvodu. okolnosti subjektívneho charakteru možno spravidla dokazovať len nepriamo z okolností objektívnej povahy, z ktorých sa dá podľa zásad správneho (logického) myslenia usúdiť vnútorný vzťah páchatel'a k porušeniu alebo ohrozeniu záujmov chránených Trestným zákonom, pričom záver o subjektívnej stránke trestného činu možno oprieť aj o skutočnosti, ktoré nastali až po spáchaní trestného činu.

Všetky vykonané dôkazy súd vyhodnotil jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti v zmysle ust. 2 ods. 12 Trestného poriadku a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že skutkové okolnosti tak ako boli pri zachovaní totožnosti skutku uvedené v obžalobe sa stali, no súd upravil skutky v zmysle záverov vykonaného dokazovania a nižšie uvedeného.

Skutková podstata trestného činu podvodu nie je svojou povahou odkazovacou ani blanketnou normou, preto trestnosť činu priamo nepodmieňuje porušením konkrétneho zákona a pokiaľ v popise skutku je uvedený odkaz na právny predpis, prípadne aj na iné skutočnosti, ktoré pre posúdenie konania páchatel'a ako trestného činu nie sú nevyhnutné, ide len o podrobnejšie vymedzenie skutkových okolností, za ktorých k podvodnému konaniu došlo. V skutku uvádzané právne predpisy alebo ďalšie skutočnosti netvoria hmotnoprávnu podmienku skutkovej podstaty podľa jej vyjadrenia v zákone ako je to u blanketných alebo odkazujúcich skutkových podstát, pretože trestný čin podvodu v zmysle takéhoto triedenia patrí medzi tzv. bežné skutkové podstaty.

V priebehu celého trestného konania nebolo sporným, že v danej veci obžalovaný konal ako štatutárny orgán - konateľ spoločnosti.

Súd mal teda z vykonaného dokazovania za preukázané, že poškodená potom, čo mala záujem o odkúpenie predmetného bytu a to z dôvodu, ako sama uviedla, že bývala v bytovom dome, kde si už všetci odkúpili byty do osobného vlastníctva byty, rozhodla sa teda pre kúpu bytu, ktorý užívala a ktorého vlastníkom bolo mesto A. C. D., do osobného vlastníctva. Na základe tejto skutočnosti došlo najskôr k prevodu vlastníckeho práva k predmetnému bytu z mesta A. C. D. na poškodenú a to základe zmluvy o prevode bytu do osobného vlastníctva, ktorú uzavreli mesto A. C. D. ako predávajúci a poškodená ako kupujúca a to dňa 10.12.2014. Sama poškodená uviedla, že za účelom kúpy tohto predmetného bytu, resp. prevodu vlastníctva k bytu do jej osobného vlastníctva, potrebovala finančné prostriedky na zaplatenie kúpnej ceny. Preto, resp. za týmto účelom sa obrátila na spoločnosť, ktorá aj podľa výpisu z obchodného registra bola oprávnená poskytovať pôžičky, predmetom jej podnikania boli aj kúpa a predaj nehnuteľností, ktoré skutočnosti, že sa tak aj dialo, potvrdil aj obžalovaný ako vtedajší konateľ spoločnosti. Obžalovaný taktiež uviedol, že na poskytnutie pôžičky spoločnosťou musel akýkoľvek subjekt splniť určité podmienky pre poskytnutie pôžičky, resp. úveru. Poškodená sa teda so záujmom o poskytnutie pôžičky za účelom zabezpečenia finančných prostriedkov na zaplatenie kúpnej ceny za predmetný byt obrátila na spoločnosť, pričom uviedla, že o poskytnutí pôžičky rokovala nielen s obžalovaným ale aj so svedkom D.. V tejto súvislosti - ohľadom osoby konajúcej za spoločnosť - súd námietky obhajoby považoval za nedôvodné a to berúc do úvahy jednak časový odstup ale aj tú skutočnosť, že akákoľvek osoba, ktorá sa v určitom konaní v procesnom postavení svedka si nemôže do detailov pamätať všetky detaily a skutočnosti, no napriek tomu súd bral do úvahy, že poškodená jednoznačne a konzistentne uvádzala, že spoločnosť navštívila za účelom poskytnutia pôžičky a okolností, s kým tam jednala, nebolo jej povinnosťou zisťovať, nakoľko spoločnosť si má zabezpečiť, aby na tej prevádzke, resp. v sídle spoločnosti, bola osoba, ktorá je oprávnená za tento subjekt konať. Preto nebolo žiadnou povinnosťou poškodenej zisťovať s kým jedná.

Bolo v ďalšom preukázané, že poškodená nadobudla vlastnícke právo k predmetnému bytu. Obžalovaný vypovedal, že predmetný byt spoločnosť riadne odkúpila od poškodenej s tým, že podpisy poškodenej ako predávajúcej boli riadne overené u notára a že sám nemá vedomosť o uzavretí žiadnej zmluvy o budúcej zmluve vo vzťahu k poškodenej s tým, že po uzavretí kúpnej zmluvy o prevode vlastníckeho práva k bytu na spoločnosť, poškodenej umožnili byt užívať a to len z toho dôvodu, že mala viacero pôžičiek, tak spoločnosť mala záujem, aby tieto pôžičky riadne splácala.

Ak obhajoba v určitom zmysle až akoby zveličene poukazuje na niektoré skutočnosti, tak aj súd v tejto súvislosti - užívanie bytu poškodenu - chce poukázať na to, že spoločnosť prenechala poškodenej byt na ďalšie užívanie bez akéhokoľvek právneho titulu.

O tom, že poškodená byt skutočne užívala, svedčia predložené platobné poukazy SIPO a to až do času, kedy poškodená z bytu musela odísť, teda až ku koncu roku 2016, teda poukazy SIPO boli vystavované na meno poškodenej a táto platby aj uhrádzala a v tomto kontexte potom vyvstáva otázka, prečo si spoločnosť nesplnila povinnosti, ktoré jej ako novému vlastníkovi vyplývali minimálne z príslušných právnych predpisov týkajúcich sa dodávok energií - plynu a elektriny, kde ako nový vlastník by spoločnosť bola povinná v určitom časovom termíne oznámiť skutočnosti o prevode vlastníckeho práva jednotlivým dodávateľom týchto energií. Naproti tomu poškodená sa správala naďalej tak, že byt užívala, riadne hradila platby. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na to, že správcovská spoločnosť, ktorá vykonávala správu v bytovom dome, nedoplatok a upomienku vystavila na meno poškodenej, aj keď v ďalšom uvádzali, že poškodená mala byť v predmetnom byte od určitého času len nájomcom, no neuviedol

správca, na základe akej právnej skutočnosti tomu tak je, na základe čoho poškodená podľa nich už bola len nájomníčkou v byte, teda neuviedli žiadnu takú skutočnosť, na základe ktorej poškodenú považovali už len za nájomníčku.

Z výpovede poškodenej je nepochybne zrejmé, že si bola vedomá toho, že pôžička, ktorá jej bola spoločnosťou poskytnutá, mala byť určitým spôsobom zabezpečená. Tu opäť v spojitosti s námietkami obhajoby, že poškodená nevedela presne uviesť, o aké zabezpečenie sa jednalo, dokonca uviesť konkrétny právny inštitút, súd uvádza, že nie je povinnosťou bežného človeka ovládať všetky inštitúty civilného, občianskeho práva a vedieť ich presne pomenovávať. Z výpovedí poškodenej jednoznačne vyplýva a jednoznačne od začiatku deklarovala, že nikdy nemala záujem predmetný byt odpredať. Bola si vedomá, že na nejaký sa môže byť dostať do dispozície nejakej inej osoby, alebo že nebude mať k nemu vlastnícke právo, ale nikdy nemala úmysel byť natrvalo odpredať a teda prísť o vlastnícke právo k predmetnému bytu. Uvedenému nenasvedčuje jej postoj v tom zmysle, že prečo by odkupovala byt od mesta, ak by ho chcela v ďalšom odpredať, pričom ani na zakúpenie od mesta nemala dostatok finančných prostriedkov, ale aj poškodenou uvedené, že v súčasnosti žije v omnoho nevyhovujúcejších podmienkach v porovnaní s predmetným bytom, pričom zabezpečuje starostlivosť dcére so zdravotným postihnutím.

Poškodená uviedla, že s ňou boli spísané zmluvy o pôžičke, bola si vedomá toho, že má splácať pôžičku, ktorú pôžičku aj splácala, o čom doložila doklady vrátane výpisov z účtu jej dcéry I. Č.. Aj samotný obžalovaný potvrdil existenciu úhrad poškodenou a taktiež predložil o tom doklady. Spoločnosť napokon na účely úhrad splátok pôžičky disponovala aj kartou k účtu dcéry poškodenej, z ktorého boli vykonávané úhrady a ku ktorému účtu bola poškodená disponentom. Poškodená taktiež uviedla, že vie, že podpisovala zmluvu o budúcej zmluve, že si to stihla zo zmluvy prečítať, ale ináč neprečítala ani papier, že nedostala ani jeden doklad, že vôbec nevedela, čo podpisuje.

Napriek tomu poškodená uvádzala že sa malo jednať o akési záložné právo, výslovne uviedla: „Obžalovaný povedal, že je to záložné právo, že založuje byt z toho dôvodu, že si zobrala pôžičku a že to bude splácať“. Berúc potom do úvahy vedomostnú úroveň poškodenej a znalosť, resp. neznalosť poškodenej pokiaľ sa týka jednotlivých inštitútov zabezpečenia záväzkov mal potom súd za to, že poškodená po celý čas vo vzťahu k predmetnému bytu konala s tým, že ohľadom bytu sa vykonajú akési úkony, ale len titulom zabezpečenia jej záväzku voči spoločnosti na základe zmluvy o pôžičke.

Skutočnosti uvádzané obhajobou, že sama poškodená disponovala rozhodnutím o prevode vlastníckeho práva k predmetnému bytu na spoločnosť, že aj potvrdila podpisy na doručenkách, ktoré preukazuje doručenie konkrétnych rozhodnutí správy katastra, resp. katastrálneho odboru a teda, že nemožno klásť obžalovanému za vinu žiadne konanie, resp. že nie je zrejmé, aké konanie je mu kladené za vinu, súd tak ako aj upravil skutkovú vetu vo vyhlásenom rozsudku a teda, že mala byť medzi spoločnosťou a poškodenou uzavretá aj zmluva o budúcej zmluve a preto konanie obžalovaného ako oprávnenej osoby za spoločnosť je nespochybniteľné a nemožno prijať potom tvrdenie obhajoby, že nie je zrejmé, čo je obžalovanému kladené za vinu.

Súd upravil skutkovú vetu aj pokiaľ sa týka obohatenia v dôsledku konania obžalovaného a to tak, že popísaného konania sa dopustil v snahe o obohatenie spoločnosti a nie seba samého, keďže vlastníkom bytu sa stala na základe zmluvy uzavretej s poškodenou spoločnosť, obžalovaný nikdy nebol vlastníkom predmetného bytu a v súvislosti s tým potom aj právnu vetu, keď súd uviedol, že obžalovaný na škodu cudzieho majetku iného - spoločnosť obohatil a nie seba ako to bolo uvedené v obžalobe.

Súd už vyššie uviedol, čo zahŕňa objektívna stránka trestného činu podvodu a teda že páchatel' uvedie iného do omylu, alebo využije niečí omyl a potom dotknutá osoba - iný v dôsledku tohto omylu vykoná majetkovú dispozíciu, ktorou vznikne na cudzom majetku škoda a niekto iný sa obohatí v dôsledku tejto dispozície. Tiež súd vyššie uviedol, ako možno iného uviesť do omylu a to aktívnym alebo pasívnym konaním a čo je to omyl, teda rozpor predstavy so skutočnosťou, pričom sa vyžaduje, aby páchatel' vedel, že iného uvádza do omylu, aby vedel, že skutočnosti, ktoré uvádza, nie sú v súlade so skutočnosťou, pričom súčasne musí mať určitú „kvalitu“ a musí byť prostriedkom spôsobilým na oklamanie iného.

Súd mal za preukázané, že práve obžalovaný mal len úmysel kúpiť nehnuteľnosť pre spoločnosť, ktorej bol konateľom a nie aj následne v prípade splnenia určitých podmienok previesť späť vlastnícke právo

k bytu na poškodenú. Práve tomu svedčí výpoveď poškodenej tak ako sa ňou a skutočnosťami z jej výpovede vyplývajúci súd zaoberal vyššie, ale aj svedka D., pracovníka spoločnosti v inkriminovanom čase, ktorý vypovedal, že pripravoval zmluvu o budúcej kúpnej zmluve a kúpnu zmluvu o prevode vlastníckeho práva predmetného bytu z poškodenej na spoločnosť a popísal aj spôsob konania spoločnosti vo vzťahu k iným dlžníkom a na základe zmluvy o budúcej zmluve by v ďalšom poškodenej vzniklo právo žiadať spoločnosť o prevod vlastníckeho práva k predmetnému bytu na jej osobu, samozrejme za splnenia v zmluve dohodnutých podmienok.

Preto súd aj berúc ostatne uvedené upravil skutkovú vetu tak, že garanciou pre poškodenú, že o byt nepríde, mala byť uzavretá zmluva o budúcej zmluve, na základe ktorej by predmetný byt opäť nadobudla do svojho výlučného vlastníctva.

Obžalovanému sa teda nekladie za vinu, že poskytol poškodenej pôžičku, alebo že s ňou uzavrel kúpnu zmluvu na predmetný byt, ale konanie obžalovaného a uvedenie do omylu poškodenej spočíva v tom, že poškodená mala záujem byť naďalej vlastníčkou bytu, disponovať ním a to akou formou by prípadne bola zabezpečená pôžička a ako v tejto otázke konala spoločnosť zastúpená obžalovaným ako konateľom, práve týmto konaním obžalovaného bola uvedená do omylu, keďže mala za to, že potom čo splatí pôžičku v splátkach, bude opäť vlastníčkou bytu.

Na základe týchto uvedených skutočností súd upravil skutkovú vetu, ktorá popisuje konanie obžalovaného a to vrátane dátumu uzavretia kúpnej zmluvy medzi spoločnosťou a poškodenu a to dňa 17.12.2014, nakoľko na základe tejto zmluvy bol povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k predmetnému bytu v prospech spoločnosti. Taktiež súd zo skutkovej vety vypustil konštatovanie, že zmluva nie je súčasťou vyšetrovacieho spisu, keďže z výpovedí poškodenej a svedka D. je zrejmé, že k uzavretiu takejto zmluvy malo dôjsť a teda mali nastať účinky z tejto zmluvy. Nie je podľa súdu podstatné, či v skutkovej vete je uvedené, či zmluva je alebo nie je súčasťou spisového materiálu, zmluva možno aj toho času niekde reálne v listinnej podobe existuje, len nebola nikdy predložená do konania alebo možno existovala a bola zničená.

Preto ak obhajoba tvrdí, že ak neexistuje žiadna takáto zmluva, tak sa nemohol stať trestný čin, nemohol ho spáchať obžalovaný, podľa súdu ak by sme prijali takýto spôsob uvažovania a nazerania na vec, tak by musel byť prijatý úzus, že ak neexistuje, resp. skôr ak sa nezabezpečí predmetná listina, nemožno hovoriť o protiprávnom konaní, s čím sa však súd nemôže stotožniť.

Súd mal teda za to, že pokiaľ sa týka subjektívnej stránky, obžalovaný konal v priamom úmysle a chce poukázať pri tomto trestnom čine podvodu, že pokiaľ sa týka subjektívnej stránky, že záver o nej, možno oprieť aj o skutočnosti, ktoré nastali až po spáchaní trestného činu, teda pri akomsi spätnom vyhodnotení konania páchatela, či konkrétne obžalovaného. A za takéto konanie súd považoval to, že obžalovaný ako obvinený predložil počas prípravného konania mimo iného aj doklady o úhradách splátok poškodenu, pričom samotná poškodená predložila takýchto dokladov o úhradách omnoho viac, pričom niektoré neboli opatrené pečiatkou, ale boli opatrené podpisom. To, že spoločnosť nemala dôslednú vedomosť o tom, ktorý dlžník akým spôsobom a v akom rozsahu uhradza pohľadávku, určitým spôsobom tiež svedčí o určitom uvažovaní alebo spôsobe riadenia spoločnosti a samotného obžalovaného ako jediného konateľa, pričom predmetom jej činnosti bolo aj poskytovanie pôžičiek. Ak obhajoba uvádza, že táto záležitosť mala byť vyriešená v civilnom konaní, bolo by prinajmenšom zaujímavé, ako by spoločnosť preukazovalo úhrady poškodenej, resp. ako by uniesla dôkazné bremeno o prípadnom záväzku poškodenej vo vzťahu k spoločnosti. Teda aj keď predmetom činnosti spoločnosti bolo poskytovanie pôžičiek, táto ako to vyplýva aj zo znaleckého posudku nevedla v účtovníctve podrobnú databázu úhrad, splátok, z ktorej by bolo zrejmé identifikovať jednotlivé splátky a už vôbec nie splátky, ktoré boli vykonané prostredníctvom bankového terminálu.

Na základe týchto skutočností vyššie popísaných ale aj na základe skutočností zistených z listín ohľadom iného dlžníka spoločnosti - svedka U. I., s ktorým bola uzavretá aj zmluva o budúcej zmluve, mal súd za to, že skutočne pri uzatváraní kúpnej zmluvy medzi poškodenu ako predávajúcou a spoločnosťou ako kupujúcou ohľadom prevodu vlastníckeho práva k predmetnému bytu, obžalovaný mal uzatvoriť s poškodenu aj zmluvu o budúcej zmluve, na základe ktorej by jej vznikol, ako už bolo viackrát uvedené, za splnenia dohodnutých podmienok nárok na prevod vlastníckeho práva k predmetnému bytu, opätovné nadobudnutie predmetného bytu do jej výlučného vlastníctva.

Ešte súd považuje za potrebné poukázať v súvislosti s uzavretím zmluvy o prevode vlastníckeho práva k predmetnému bytu z poškodenej na spoločnosť, na to, že ak obhajoba poukazuje na určitú mieru opatrnosti, ktorá mala byť zachovaná zo strany poškodenej pri jej uzavretí, je potom súdu ťažko pochopiť, ako spoločnosť, ktorá sa zaoberá predajom a kúpou nehnuteľností, ústami obhajcu, ale vyplýva to aj z predložených a oboznámených listín, môže konať tak, že uzatvorí v priebehu jedného týždňa dve kúpne zmluvy na tú istú nehnuteľnosť a následne žiada, aby súd druhú zmluvu považoval za akýsi „duplikát“, ktorý inštitút podľa názoru súdu nepozná ani Občianky zákonník ani zákon o katastri nehnuteľnosti. Na jednej strane obhajoba tvrdí, že predmetná kúpna zmluva bola jasná a zrozumiteľná, že strany ju podpísali, že bolo nepochybné, aké právne dôsledky - prevod predmetného bytu na spoločnosť, z nej vyplývajú, no strane druhej je potom prinajmenšom zvláštne, že tá istá spoločnosť, uzatvára o šesť dní ďalšiu kúpnu zmluvu a až tú dá potom zavkladovať, až na základe tejto je povolený vklad vlastníckeho práva k predmetnému bytu v prospech spoločnosti.

Čo sa týka samotného overenia podpisov poškodenej na oboch zmluvách, tak ako to vyplýva zo správ notárov ale aj z notárskeho poriadku, boli overené len podpisy a žiaden z notárov neoveroval skutočnosti uvedené v listine - zmluve, preto bolo aj bezpredmetné riešiť otázku podpisov výsluchmi či notárov alebo poverených zamestnancov, preto súd aj takéto návrhy na dokazovanie zamietol. V súvislostiach tohto skutku je úplne bezpredmetné, či bolo tých overení dva alebo viac a či u jedného alebo viacerých notárov, či na overenie bola poškodená sama alebo s niekým, či ju prípadne niekto niekde čakal. Poškodená kúpnu zmluvu, resp. obe podpísala, to nie je sporné, čo súd rieši v tomto konaní sú okolnosti ohľadom zmluvy o budúcej zmluve, ktorá mala byť medzi poškodenou a spoločnosťou zastúpenou obžalovaným podpísaná, no v ďalšom jej existenciu obžalovaný poprel a poškodená sa tak nemohla domôcť svojho vlastníckeho práva k predmetnému bytu.

K znaleckého posudku z odboru ekonómie, z ktorého súd pri svojom rozhodnutí vychádzal, súd uvádza, že má za to, že tento je napriek výhradám obhajoby riadnym dôkazom v tomto konaní, pričom ak keby tomu aj tak nebolo z dôvodu, že bola porušená pri zabezpečení tohto dôkazu zásada zákazu sebaobviňovania, už len z konania obžalovaného, ktorý predložil len časť dokladov o úhradách splátok poškodeniu, pričom poškodená jednoznačne disponovala väčším počtom takýchto dokladov a znalec nedokázal niektoré platby ani v účtovníctve spoločnosti identifikovať, teda možno konštatovať tak ako aj vyššie, že spoločnosť viedla účtovníctvo neodborne, neprehľadne, pričom zodpovedným za vedenie účtovníctva bol práve obžalovaný ako konateľ spoločnosti. Znalec konštatoval, že v pokladničných knihách boli len označenia, že sa jedná o platbu dlžníka a ani z bankovej knihy nebolo možné platby vykonávané cez platobný terminál identifikovať ako platby konkrétneho subjektu.

Vo vzťahu k tomuto dôkazu súd ešte uvádza, že nemožno prijať závery prezentované obhajobou, nakoľko v takom prípade by bolo vylúčené vykonávanie znaleckého dokazovania v štádiu po začatí trestného stíhania do vzniesenia obvinenia.

Pokiaľ sa týka otázky ceny bytu, súd má za to, že znalkyňa pri svojej výpovedi jednoznačne vysvetlila na základ čoho stanovila hodnotu bytu, vyjadrila sa k tomu, čo tvorí nosnú, teda podstatnú časť stanovenej ceny bytu, a k obhajobou namietanému, že neboli zohľadnené niektoré interiérové úpravy po prevode predmetného bytu zo spoločnosti na W. K. O., že tieto úpravy, práce, resp. ich cena pri ďalších prepočtoch predstavovali rádovo rozdiel v cene bytu len nepatrný, možno v desiatkach, stovkách eur, čo však nič nemení na tom, že hodnota bytu by predstavovala väčšiu škodu, teda škodu presahujúcu sumu 2.660 eur.

Teda záverom ešte súd raz uvádza, že poškodená, aj keď úplne laicky spôsobom zodpovedajúcim jej mentálnej a odbornej výbave z pohľadu právnych vedomostí, zrozumiteľne uviedla, že sa malo vo vzťahu k predmetnému bytu jednať len o zabezpečenie úveru a to aká forma by zo strany spoločnosti bola zvolená a teda či by skutočne sa jednalo o záložné právo, ktoré uvádzala poškodená, alebo o zmluvu o budúcej zmluve s právom kúpy predmetného bytu poškodenou pri splnení dohodnutých podmienok, bolo na posúdení spoločnosti, v mene ktorej konal obžalovaný ako konateľ. Poškodená jednoznačne uviedla, že listiny síce podpisovala, ale neprečítala si ich. Vo vzťahu k takémuto konaniu je potrebné poukázať na to, že poškodená ani následne po doručení rozhodnutia katastra sa s týmto rozhodnutím, ktorým bol povolaný vklad vlastníckeho práva v prospech spoločnosti neoboznámila, no sama takáto

skutočnosť nemôže ospravedlniť konanie akéhokoľvek páchatel'a a nemôže zakladať dôvod na záver, že páchatel' nie je za takéto konanie len z tohto dôvodu trestne zodpovedný.

Súd odmietol vykonať dôkaz zabezpečením spisovej dokumentácie Národnej protikorupčnej jednotky a dozorovým spisom Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou v tejto veci, výsluchom O. I., W. O. X. B. X. ako aj znaleckým dokazovaním z odboru psychológia za účelom posúdenia vierohodnosti výpovede poškodenej, znaleckým dokazovaním pravosti podpisov poškodenej K. Č. X. W. Č. a doplnením znaleckého posudku Y. B., nakoľko sa jedná o okolnosti, ktoré možno zistiť inými už skôr navrhnutými dôkazmi alebo okolnosťami nepodstatných pre rozhodnutie.

Čo sa týka pravdivosti poškodenej súd nevidel dôvod túto znaleckým konaním skúmať, súd mal za to, že poškodená v celom priebehu konania vypovedal v podstatných okolnostiach konzistentne, o nejakej účelovosti nemožno hovoriť na základe toho, že poškodená sa vyjadruje spôsobom zodpovedajúcim vedomostiam, tak ako to už súd uviedol aj vyššie. Podnetom na podanie trestného oznámenia poškodenou bola tá skutočnosť, že prišla o vlastníctvo predmetného bytu, aj keď ako to už tiež súd uviedol vyššie, nikdy takto konať nemal v úmysle. K pracovníkom notárov, ktorí osvedčovali podpisy, sa súd už vyjadril, prečo nepotreboval za potrebné vykonať ich výsluchy, kde súd dodáva, že samotné overenie podpisu neznamena, že dotknutá osoba si listinu prečíta pred notárom, alebo žeby ju on nejako s jej obsahom oboznamoval, či jej obsah listiny vysvetľoval.

K námietke obhajoby, že poškodená sa odkazovala v priebehu konania na D. súd len stručne uvádza, že samotné uvedenie akejkoľvek osoby či iným svedkom alebo poškodeným, či obžalovaným, túto osobu žiadnym spôsobom nediskvalifikuje v jej procesnom postavení, takéto osoba vždy vypovedá po poučení zodpovedajúcim jej procesnému postaveniu a vyhodnotenie takejto výpovede vykonáva súd pri hodnotení dôkazov tak ako to predpokladá Trestný poriadok. A už až istým spôsobom scestné sa javí tvrdenie o nejakom spolčení poškodenej so svedkom D. proti obžalovanému.

K výroku o treste súd uvádza.

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce okolnosti, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a.

Teda pri rozhodovaní o treste súd vychádzal zo základných zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trestnoprávna náuka popisuje a rozoznáva viacero účelov trestných sankcií, najmä účel smerujúci k uloženiu zaslúženého trestu ale aj účel zameriavajúci sa na dôsledky trestu. Medzi takéto patrí napríklad odstrašenie (teda individuálna a generálna prevencia), rehabilitácia páchatel'a v zmysle jeho výchovy, nápravy, jeho spoločenská izolácia (teda znemožnenie, zabránenie mu páchať ďalšiu trestnú činnosť, reštitúcia (teda obnova, náprava narušených, poškodených vzťahov medzi páchatel'om a obeťou a celou spoločnosťou). V moderných systémoch justície sa tieto účely obvykle vzájomne kombinujú. Pri ukladaní trestu je potrebné zohľadniť jednak potrebu spravodlivého postihu v reakcii na protispoločenské konanie páchatel'a, ako aj potrebu zabezpečenia bezpečnosti občanov a majetku pred nebezpečnými páchatel'mi, dosiahnutie prevýchovy páchatel'a (pokiaľ je možná) ako aj zjednať nápravu po spáchanom čine. No pri ukladaní trestu v konkrétnom prípade však rozličné účely môže byť vo vzájomnom konflikte. Trestný zákon v ust. § 34 neurčuje hierarchiu tam uvedených účelov trestu a ani z ďalších ustanovení Trestného zákona nevyplýva, žeby u určitých skupín trestu bolo potrebné primárne sledovať alebo zohľadňovať konkrétny účel trestu a preto za takejto situácie je potrebné nájsť ospravedlnenie pre

zásah do základných práv a slobôd jednotlivcov pri výkone trestnej justície interpretáciou princípov a základných zásad pre ukladanie trestov.

Každé ukladanie trestu musí prísne sledovať a rešpektovať princípy proporcionality a ultima ratio (subsidiarity prísnejšej trestnej sankcie) a to platí podľa názoru súdu aj v prípade, žeby v konkrétnom prípade vzhliadol, že niektorý z dôsledkových účelov trestu - napr. odstrašenie potenciálnych páchatel'ov, vyžaduje citelnejší trest pre odsúdeného, resp. trest viac obmedzujúci jeho základné práva a slobody.

V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Medzi skutočnosťami, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, patria napr. spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútky, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatel'a a jeho rodiny) či možnosť jeho nápravy.

Tak ako pri rozhodovaní o vine i pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z jednotlivých okolností prípadu individuálne i v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne. Len dôsledné a dôkladné poznanie veci a všetkých okolností prípadu umožňuje, aby súd v zmysle zásad voľného uváženia, objektívnosti a diferencovanosti rozhodol o spravodlivej výmere konkrétneho trestu.

Ako už súd uviedol, v rámci úvah o druhu trestu a jeho výmere súd prihliadol aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností v zmysle ust. § 38 ods. 2 Trestného zákona. Súd však nezistil u obžalovaného ani poľahčujúcu ani príťažujúcu okolnosť.

Keďže súd ukladal obžalovanému trest za trestný čin, ktorým sa snažil získať majetkový prospech, mal za to, že sú splnené podmienky a je možné uložiť mu peňažný trest a to berúc do úvahy vyššie uvedené vo výmere 2.500 eur, ktorý mu súčasne povolil zaplatiť v splátkach za uvedených podmienok berúc do úvahy zákonom stanovenú lehotu, do ktorej musí byť peňažný trest zaplatený. Pre prípad, žeby výkon uloženého trestu bol úmyselne zmarený, uložil mu náhradný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov.

Pokiaľ sa týka uplatneného nároku na náhradu škody súd poškodenú s jej nárokom odkázal na civilný proces a to berúc do úvahy najmä skutočností, ktoré boli podľa obhajoby sporné ohľadom úprav vykonaných v byte medzi jednotlivými prevodmi, najmä po prevode predmetného bytu do vlastníctva W. O., kedy práve v civilnom konaní bude potrebné vykonať ďalšie dokazovanie ohľadom vykonaných prác a úprav a ich ceny.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Vranov nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.